TÄYDELLINEN VOIMA TÄYDELLISEN HEIKKOUDEN KAUTTA

(Perfect Strength By Perfect Weakness)
61-1119 · Jeffersonville, Indiana, USA, 19.11.1961

1 Huomenta ystävät. Mukava olla ulkona jälleen tänä aamuna, tänä vettä ja lunta sekaisin satavana aamuna. Tietäen, että monet teistä ovat olette ajaneet melkoisen ajan tullessanne pitkän matkan. Ja meillä on joitakin kalliita ystäviä, jotka tulevat näinä päivinä Chicagosta, Alabamasta, ja Georgiasta ja Tennesseestä ja Illinoisista, ja me luotamme siihen, että Jumala tulee antamaan teille Hänen suojansa, kun matkustatte. Ja meidän rukouksemme on, että Hän suojelisi teitä teillä, näillä vaarallisilla teillä, kun ne tulevat liukkaiksi talviaikaan. Tämä on paha maa talviaikana. Se on keväällä ja syksyllä kaikkein kaunein maa, mitä on olemassa, mutta talvi- ja kesäaikaan se on hyvin paha.

2 En usko, että he ovat vielä aloittaneet nauhoitusta siellä. Minä haluan antaa lausunnon, joka koskee viime sunnuntaista sanomaa. Syy siihen, miksi minä pidätin nauhan enkä antanut heidän myydä sitä, lähettää sitä ulos, oli se, että minun täytyy käydä se läpi ensin. Koska monesti minä sanon asioita täällä seurakunnassa, joita en puhu muualla, koska joskus se aiheuttaa kompastumisia. Ja joskus se saa aikaan kysymyksiä ihmisten keskuudessa täällä Tabernaakkelissa.

3 Minä en sano noita asioita ollakseni erilainen, mutta joskus voitelun alla te tiedätte asioita, joita te ette uskaltaisi kertoa ihmisille. Sitten joskus voitelun alla teiltä lipsahtaa jotakin ulos huomaamattanne, tiedättehän. Ja yksi niistä asioista, joita uskon tuli sanotuksi viime sunnuntaina, ja joka voi saada jonkun kompastumaan, oli se, että minä mainitsin, että en ole koskaan uskonut alttarikutsuihin.

4 Haluan sanoa tämän selvästi, niin että te tulette ymmärtämään sen. Raamatussa ei milloinkaan annettu alttarikutsua. Sellaista asiaa ei ole Kirjoituksissa. Milloinkaan aikojen kuluessa niin ei ole tehty ennen kuin metodistien ajanjaksossa noin kaksisataa vuotta sitten.

5 Sellaisia alttarikutsuja, joissa ihmiset nousevat ylös ja yrittävät taivutella ja vetää ihmisiä ja sanovat: ”Tulehan nyt, John. Sinähän tiedät, että

äitisi kuoli rukoillen sinun puolestasi. Tule nyt, John." Se ei tapahdu vakaumuksesta, ystävät. Ei. Tuskin koskaan te kuulette sellaisen jatkavan kovin pitkälle. Ja siinä teille tulee kaikenlaisia. Siitä syystä seurakunta on sellaisessa sekaannuksessa kuin se on tänään, ja se johtuu senkaltaisista asioista.

6 Kun se tapahtuu vakaumuksesta, sinun ei tarvitse sanoa yhtään mitään, veli, Jumala on siellä ja on jo tehnyt työn. "Pietarin vielä puhuessa näitä sanoja, lankesi Pyhä Henki niiden päälle, jotka kuulivat Sanan." Huomaatteko? Ei ole mitään alttarikutsua, näettehän, ei ole sellaista asiaa.

7 Alttari on rukouspaikka, minne jokaisen seurakuntaan sisälle tulevan henkilön tulisi ensin mennä, polvistua alttarille ja äänettömästi rukoilla Jumalaa ja uhrata rukouspyyntönsä rakkaittensa puolesta ja kiittää Jumalaa siitä, mitä Hän on tehnyt heille, ja sitten mennä istumaan omalle paikalleen.

8 Ja sitten seurakunta on paikka, missä Jumalan Sana... ja "tuomio alkaa Jumalan Huoneesta", siellä Sanan tuomio julistetaan. Mutta tänään me olemme muuttaneet sitä niin paljon.

9 Minulla ei ole mitään ketään vastaan, joka antaa alttarikutsuja. Olen itse antanut monia ja todennäköisesti tulen vielä antamaan monia lisää, jos jatkan eteenpäin menemistä. Mutta omalta kohdaltani... Katsokaahan, te keräätte heitä liian paljon. Eikä sitä vastaan ole mitään, eikä siitä ole vahinkoa. Se kyllä sopii.

10 Koska, kuunnelkaahan, Jeesus sanoi: "Ei kukaan voi tulla Minun luokseni, ellei Minun Isäni häntä ensin vedä. Ja kaikki, jotka Isä on antanut Minulle, tulevat tulemaan Minun luokseni." Niin se on. Niinpä te sitten näette, että se heittää teidän alttarikutsunne täydellisesti ulos kerta kaikkiaan. Huomaatteko sen? "Kaikki, mitä Isä..."

11 Meidän velvollisuutemme on "saarnata Sanaa". Raamattu sanoo: "Kaikki, jotka uskoivat, kastettiin." "Tehkää parannus ja ottakoon teistä kukin kasteen Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksi saamiseksi." "Olkaa kastetut Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksi saamiseksi", huomaatteko, "ja te sitten saatte Pyhän Hengen lahjan."

12 Mutta kun te taivuttelette ja vedätte ja pelottelette ja puhutte ihmiset sisälle... Ihmisten täytyy tulla täysjärkisinä, selvinä ja vakaumuksen alla ja vastaanottaa Kristus. Sitten ensimmäinen asia, jonka he tekevät sen

jälkeen, kun he ovat vastaanottaneet Kristuksen istuessaan paikallaan, niin seuraava asia on tulla kastetuksi Jeesuksen Kristuksen Nimessä noiden syntien anteeksi saamiseksi, joista he ovat tulleet vakuuttuneiksi, että ne olivat väärin. Siten heidän syntinsä ovat anteeksi annetut, näettekö, koska he ovat katuneet. Heidät on kastettu muistutuksena ihmisille, että "minä olen vastaanottanut Kristuksen omana henkilökohtaisena Pelastajanani". Sen jälkeen te olette ehdokas Pyhää Henkeä varten.

13 Ja nyt monet ihmiset jatkavat taivuttelua ja kutsuvat alttarille ja niin edelleen sillä tavalla, mikä kyllä sopii. Minä olen samaa mieltä sen kanssa. Se kyllä sopii, niin pitkälle kuin minusta on kysymys, kenelle tahansa, joka vain haluaa tehdä niin. Mutta minulle, se ei ole Kirjoitusten mukaista, näettehän, ja minä ainoastaan haluan pysyä Kirjoitusten kanssa.

14 Ja sen vuoksi syy siihen, miksi pidätin tuon nauhan oli se, että jos me lähetimme sen ulos, me saisimme viisisataa kirjettä viikossa takaisin vastattavaksemme. Astukaa vain jonkin pienen perinnäistavan päälle, joka jollakin on, ja siinä on kaikki, mitä teidän täytyy tehdä, ja se täytyy kaikki käydä jälleen lävitse uudelleen.

15 Ja minä ajattelen, että monta kertaa minä olen hieman liian arvostelevainen tämänkaltaisista asioista. Eikä tarkoitukseni ole olla sellainen, mutta joskus teitä vedetään siihen suuntaan, näettehän. He saavat teidät kallistumaan siihen suuntaan. Joten minä olen varma, että ihmiset ymmärtävät sen.

16 Me olemme hyvin kiitollisia, että meillä yhä on ystävällinen taivaallinen Isä, joka katsoo meidän virheittemme yli eikä lue niitä meille.

17 Luin Roomalaiskirjeen 4. lukua, missä Paavali kirjoitti tuon jumalallisen selityksen Aabrahamin elämästä. Me tiedämme, että Aabraham monta kertaa oli hämääntynyt, niin kuin mekin. Mutta kun Paavali selitti hänestä, siellä ei mainittu lainkaan hänen hämmennyksistään, näettehän, hän ei milloinkaan maininnut niistä mitään. Hän sanoi:

> *Aabraham ei horjunut Jumalan lupauksesta epäuskon kautta, vaan oli vahva ja antoi kunnian Jumalalle.*

18 Ja sillä tavalla minä toivon, että minun elämäni tullaan kirjoittamaan muistiin. Niin että siellä ei ole minun virheitäni ja kaikkea muuta, vaan vain se, mitä minä yritän tehdä, mitä minun sydämeni aikomuksena on tehdä Jumalan ihmisille.

19 Ja nyt me olemme tulleet tänä aamuna yrittääksemme julistaa pienen

sanoman täällä, jonka Herra on laskenut mieleemme antaaksemme sen ihmisille. Ja toivon, että se tulee tekemään teille hyvää ja tekemään minulle hyvää, koska me olemme yhdessä ja me elämme suunnattomassa ajassa, ja viimeisissä päivissä. Niinpä juuri ennen kuin rukoilemme, minä haluaisin lukea parista paikasta Sanassa, yhden ennen rukousta ja toisen rukouksen jälkeen. Ja aluksi, aloittaaksemme kokouksen tämän osan kanssa siitä, minä haluan lukea Hebrealaiskirjeen 11. luvusta alkaen 32. jakeesta, mikä puhuu uskosta.

Ja mitä minä vielä sanoisin? Sillä minulta loppuisi aika, jos kertoisin Gideonista, Baarakista, Simsonista, Jeftasta, Daavidista ja Samuelista ja profeetoista,

Jotka uskon kautta kukistivat valtakuntia, pitivät vanhurskautta voimassa, saivat kokea lupausten toteutumisen ja sulkivat leijonien kidat, sammuttivat tulen voiman, pääsivät pakoon miekan terää, voimistuivat heikkoudesta, tulivat urhoollisiksi taistelussa, ajoivat pakoon muukalaisten sotajoukot.

Naiset saivat vastaanottaa kuolleensa, jotka nostettiin jälleen eloon. Ja toisia kidutettiin, eivätkä he vastaanottaneet vapautusta, jotta he voisivat saada paremman ylösnousemuksen.

Ja toisilla oli koetuksina pilkkaa ja ruoskimista, kyllä, vieläpä kahleita ja vankeutta.

Heitä kivitettiin, heitä sahattiin poikki, heillä oli kiusauksia, ja heitä tapettiin miekalla. He kulkivat ympäriinsä lampaannahoissa ja vuohennahoissa. He olivat puutteenalaisia, ahdistettuja, kiusattuja.

20 Tarkatkaa tätä, mikä on suluissa.

(joiden arvoinen maailma ei ollut) he harhailivat erämaissa ja vuoristoissa ja luolissa ja maan onkaloissa.

Ja nämä kaikki, saatuaan hyvän todistuksen uskon kautta, eivät kuitenkaan saaneet vastaanottaa lupausta,

Koska Jumala oli varannut joitakin parempia asioita meitä varten, etteivät he ilman meitä tulisi täydelliseksi.

21 Kun luin nuo kertomukset noista urheista sotilaista, niin ihmettelenpä, missä meidän pikku todistuksemme tulee olemaan noiden ihmisten kanssa tuona päivänä.

22 Juuri ennen kuin rukoilemme, haluaisiko joku tulla muistetuksi Jumalan edessä? Kohottakaa vain kätenne, ja mistä hyvänsä teillä on tarve,

voikoon Hän nähdä ja kuulla ja suoda sen teille nyt, kun kumarramme päämme.

23 Armollinen ja rakastavainen Isämme, me nöyrästi lähestymme Sinun Valtaistuintasi tänä aamuna Jeesuksen, Sinun Poikasi Nimessä, tuodaksemme rukouksemme itsemme ja toisten puolesta. Tahtoisitko Sinä ensin, Herra, antaa anteeksi kaikki rikkomuksemme ja vääryytemme. Ja sitten me haluamme rukoilla toisten puolesta, että heille myös annettaisiin anteeksi.

24 Että Sinun Seurakuntasi tulisi vedetyksi lähemmäksi Sinua. Sillä totisesti, Herra, me sydämissämme uskomme, että Sinä olet valmis tekemään teon Sinun seurakuntasi kanssa, olet valmis ottamaan Sen ulos maailmasta ja siirtämään sen Jumalan Valtakuntaan. Mutta, Herra, auta meitä valmistamaan itsemme tuota hetkeä varten. Voikoon tämä aamu olla tuo aika, Herra, jolloin jokainen meistä tulee ”asettamaan syrjään jokaisen painon ja synnin, joka niin helposti ahdistaa meitä, että me voisimme juosta kärsivällisesti tuon kilpajuoksun, joka on asetettu meidän eteemme.”

25 Ja minä rukoilen, taivaallinen Isä, että Sinä tulisit tänään parantamaan sairaat ja vaivatut. Monet kärsivät ympäri maan vitsauksista, ”viruksista”, niin kuin lääkärit niitä kutsuvat. Minä rukoilen, että Sinun parantava voimasi tulisi noille ihmisille.

26 Sitten, tullakseen tänne meidän pieneen kokoukseemme täällä tänä aamuna, monen on täytynyt ajaa satoja maileja, kun he ovat lähteneet myöhään eilen illalla. He ovat ajaneet koko yön ja tänään ja ajaneet kovaa ehtiäkseen tänne Tabernaakkeliin. Ja teille on satanut lunta. Jumala, me rukoilemme, että Sinä tulisit erikoisesti siunaamaan heitä. Ja epäilemättä monet ovat uhranneet suuren osan tulevan viikon ruuasta tai siitä, mihin he olisivat rahansa käyttäneet, voidakseen ostaa bensiiniä ja päästäkseen tulemaan tänne.

27 Jumala, hän, joka tulee Sinun luoksesi tyhjänä, tulee menemään pois täytettynä. Sinä lupasit sen. Ja minä rukoilen, että Sinä tulisit täyttämään heidän sydämensä ja heidän sielunsa astiat niin täyteen Jumalan hyviä asioita, että he tulevat menemään pois vuotaen ylitse iloa, joka on sanoinkuvaamatonta ja täynnä Kirkkautta. Voikoot näiden kalliiden ihmisten maljat juosta yli Jumalalta tulevien hengellisten ja hyvien asioiden kanssa.

28 Siunaa jokaista kättä. Sinä tiedät tuon tarpeen, joka oli tuon käden takana, Herra. Minä pyydän, että Sinä tulisit erikoisesti siunaamaan heitä. Me olemme nähneet, kuinka Sinä edellisellä viikolla vastasit rukoukseen välittömästi hädän hetkinä ja sairauksissa ja vaikeuksissa. Sinä olet Jumala, kaikkialla läsnä oleva, joka seisot Hänen palvelijoittensa vierellä. Minä rukoilen, Jumala, että Sinä tulisit seisomaan näiden vierellä tänä aamuna. Anna heille heidän sydäntensä kaipaus, Herra. Minä en usko, että siellä oli yhtään itsekästä asiaa tai pahaa tarkoitusta sen takana. Minä rukoilen, että Sinä siunaisit heitä.

29 Ja nyt, Isä, muista minua tänään, niin että minä voin panna itseni niin pois tieltä... Kaikki me, pastorista lapsiin asti, että me kykenisimme asettamaan itsemme syrjään Jumalan alttarille ja voisimme avata sydämemme ja kuunnella Pyhää Henkeä, kun Hän tulee puhumaan meille. Anna meidän astiamme vastaanottaa Sinun siunauksiasi oikea puoli ylöspäin käännettynä. Sitten vuodata alas voitelu, Öljyn voima sisälle niihin. Ja anna meille voimaa, Herra, jota me tarvitsemme edessä olevia päiviä varten. Suo tämä siunaus. Me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

30 [Veli Branham vastaa jollekin, joka puhui hänelle jostakin puhelinsoitosta.] Minä en tiedä. Hanki hänen puhelinnumeronsa ja sano hänelle, että minä soitan hänelle kokouksen jälkeen. Minä en tiedä.

31 Rukoilkaa puolestani. Veli Jack Moore on puhelimessa ja yhä suostuttelee minua olemaan siellä tällä viikolla. Minusta ei tunnu aivan siltä, tiedättehän, ja niinpä minä en tiedä mitä tehdä. Minä rakastan veli Jackiä. Ja tuo suuri konferenssi on alkamassa siellä, ja hän kieltäytyi ottamasta sinne sellaista miestä kuin Booth-Clibborn ja heitä muita. Niinpä hän yhä pitää kiinni siitä. Hän on jo julkaissut ilmoitukset ja pitää kiinni siitä, että minä tulisin. Niinpä minä tunnen todella painetta mennä, näettehän.

32 Ja nyt mennessämme 2. Korinttolaiskirjeeseen me tulemme aloittamaan 12. luvusta ja me luemme yhden jakeen Kirjoituksista tekstiksemme, jos Herra tahtoo. 2. Korinttolaiskirje 12. luku ja 9. jae. Minä haluan lukea ensimmäisen lauseen 9. jakeesta, vain osan siitä:

> *Ja hän sanoi minulle: Minun armossani on kylliksi sinulle, sillä minun voimani on tehty täydelliseksi heikkoudessa.*

33 Sallikaa minun lukea se uudelleen, niin että te tulette varmasti käsit-

tämään tekstin:

> *Ja hän sanoi minulle,(tässä Jumala puhuu Paavalille): Minun armossani on kylliksi sinulle, sillä minun voimani on tehty täydelliseksi heikkoudessa.*

34 Sitten jos minun tulisi kutsua sitä tekstiksi, niin haluaisin käyttää tätä: *Täydellinen voima täydellisen heikkouden kautta*. Jos me olemme heikot, me olemme voimakkaat. On epätavallinen teksti helluntailaiskokouksessa ottaa aiheeksi heikkous, koska me aina haluamme todistaa kuinka "me olemme voimakkaita".

35 Ja minä olen sanonut aikaisemmin, että minä vain yritän rukoilla läpi viikon ja löytää, mikä olisi hyvä minun tuoda seurakunnalle. Jos olisi kyse vain tänne tulemisesta, jotta tulisi kuulluksi, niin minä paljon mieluummin haluaisin kuunnella ketä hyvänsä muuta, joka seisoisi täällä.

36 Rehellisesti sanoen, minä olin Kentuckyssa veli Gapehartin kanssa siellä, ja tulin sieltä vasta pari päivää sitten. Olin lähtenyt heidän luotaan, tämän kalliin veljen, hänen vaimonsa ja perheensä ja heidän muiden luota ennen kuin osuin tähän ajatukseen.

37 Olin tullut kotiin juuri sitä ennen. Seisoin ulkopuolella, ja tuo rouva sanoi: "Minä haluaisin puhua saarnaajan kanssa." Ja minä menin heidän pieneen kotiinsa. Ja siellä hän sanoi: "Oletko sinä veli Branham?"

Ja minä sanoin: "Kyllä rouva."

38 Hän sanoi: "Olen niin häpeissäni siitä, miltä talossani näyttää. Häpeän pyytää sinua sisälle." Hän alkoi itkeä ja sanoi: "Minulla on sellainen tarve ja minulla on todellinen luottamus sinuun."

39 Ja minä tulin toteamaan, että se oli siellä, missä meidän pikku sisaremme, sisar Cox, jonka luona me olemme, tuo pieni isoäiti oli kulkenut naapuristossa soitellen nauhoja nauhurinsa kanssa. Siinä se on. Niin se tulee tehdä!

40 Katselin ympärilleni tässä pienessä nöyrässä kodissa, joka oli suunnilleen sellainen, jossa minä kasvoin, mutta seinät olivat täynnä Kristuksen kuvia. Siellä lepäsi Raamattu pöydällä. Minä sanoin: "Minulla ei koskaan elämässäni ole ollut suurempaa kunniaa kuin kävellä sisälle tämän kaltaiseen kotiin." Hänellä oli pyyntö jonkun puolesta. Ja viisi tuntia sen jälkeen, kun minä ja tämä pieni isoäiti olimme rukoilleet yhdessä, Jumala oli vastannut.

41 Niinpä me rukoilimme jälleen, Äiti Cox ja minä ja muut pöydän ym-

pärillä olimme kumartuneet ja pyytäneet Jumalaa antamaan meille tilaisuuden tehdä jotakin sen vaivannäön vuoksi, jonka hän oli nähnyt. Ja sen vuoksi, että pyysimme sitä, Jumala avasi tien. Näettekö? Hän on Jumala!

42 Me emme halua puhua heikkoudestamme. Me haluamme kertoa, kuinka suuria me olemme. Minä luulen, että se on yksi niistä asioista, miksi Jumala antoi minulle tämän tekstin, jotta me voisimme saada sellaisen pois mielestämme.

43 On pieniä asioita, joita me teemme. Ja syy siihen, miksi me tulemme seurakuntaan, on löytää vikamme ja ne asiat, joissa meillä on parantamisen varaa. Jos me tulemme seurakuntaan missään muussa tarkoituksessa kuin tässä, niin minä pelkään, että me emme hyödy paljoakaan seurakuntaan tulemisesta. Meidän täytyy tulla löytääksemme heikkoutemme, löytääksemme meidän huonot kohtamme ja nähdäksemme, kuinka pieniä me olemme ja pannaksemme turvamme Häneen, joka on voimallinen. Mutta meillä on heikkouksia.

44 Niin monet meistä haluavat ajatella sitä, kuinka riittämättömiä me olemme, ja he tekevät siitä jonkinlaisen puolustuksen: ”Minulla ei ole koulutusta. Minulla ei ole kykyä. Minä olen kykenemätön tekemään tätä.” Ja jos te jatkatte niin ja teette sen sillä tavalla ja jatkatte sillä tavalla, niin silloin teistä ei koskaan voi tulla mitään. Mutta juuri tuota asiaa, jota me käytämme puolustaaksemme heikkouttamme, Jumala käyttää tuota samaa asiaa tehdäkseen työn sen kanssa. Näettekö? Hän odottaa, että me tulemme sellaiseen tilaan, niin että Hän voi käyttää meitä. Me esitämme puolusteluja ja sanomme: ”Minä en voi tehdä tätä, minä en kykene siihen. Minä en osaa tehdä sitä.” Ja Jumala ottaa juuri tuon asian ja tekee työn sen kanssa. Se on totta.

45 Siksi Hän valitsee meidät, koska me olemme tuollaisessa tilassa. Se kuulostaa oudolta, mutta odottakaa muutamia minuutteja, niin me tulemme syyhyn, miksi niin on, jos Herra tahtoo.

46 Me voimme nähdä siitä, mitä juuri olemme lukeneet, että nuo ihmiset, jotka ovat heikoimpia ja ulkopuolisen maailman hylkäämiä, ovat Jumalan sankareita, voittajia eturintamassa. Siihen tarvitaan noita, jotka tuntevat itsensä arvottomiksi.

47 Oli metodisti veli, heitä oli kolme, jotka tulevat tähän seurakuntaan Ohiosta tai Pohjois-Indianasta. He sanoivat minulle jokin aika sitten:

”Veli Branham, me otimme juuri vastaan Pyhän Hengen. Tuleeko meidän nyt etsiä lahjoja palvelustehtäväämme varten?”

Minä sanoin: ”Älkää tehkö sitä! Jättäkää se rauhaan.”

48 Ja hän kääntyi katsomaan minua ja sanoi: ”Minä luin juuri erään veljen kirjan, joka käskee meitä sen jälkeen, kun olemme vastaanottaneet Pyhän Hengen, että meidän tulee etsiä lahjoja käyttääksemme tätä Pyhää Henkeä.”

Minä sanoin: ”Ja tulla joksikin tärkeäksi.”

49 Jos panette merkille Raamatussa, niin aina niitä, jotka yrittävät paeta sitä, Jumala käyttää. Niin kauan kuin mies haluaa tehdä jotakin ja ajattelee, että hänellä on tarpeeksi kykyä tehtävän suorittamiseen, Jumala ei koskaan käytä tuota miestä. Katsokaa Mooseksen pakoa, katsokaa Paavalin pakoa ja heitä muita, jotka yrittivät paeta sitä.

50 Minä sanoin: ”Älkää etsikö mitään. Jos Jumalalla on jotakin teitä varten, Hän tulee antamaan sen teille. Sallikaa vain Hänen huolehtia siitä.” Minä sanoin: ”Sitten te tulette sellaisiksi kuin, mitä meillä on tänään jokaisen halutessa tehdä tätä ja tehdä tuota ja tulla joksikin suureksi henkilöksi. Katsokaa, minne me olemme tulleet sen kanssa, näettehän”.

51 Sen sijaan että yrittäisimme olla suuria, meidän tulisi yrittää nähdä, kuinka pieniksi me voimme tulla. Sitten Jumala voi käyttää meitä. Minulla on useita raamatunpaikkoja kirjoitettuna tänne, joihin minun tulisi viitata, mutta minulla ei luultavasti ole aikaa tehdä sitä.

52 Huomatkaa, että siihen tarvitaan heikoin ja hyljätyin. Itse asiassa jokainen sankari, joka Jumalalla koskaan oli etulinjassa, oli sen tyyppinen henkilö. Henkilö, joka oli hyljätty, henkilö, joka ajatteli olevansa kykenemätön, henkilö, jolla ei ollut minkäänlaista kykyä. Sitten tuo henkilö oli juuri sopivassa tilassa, niin että Jumala saattoi alkaa käyttämään häntä. Kyllä. Silloin, kun heistä tuntuu, että he eivät voi eikä heillä ole mitään, niin Jumala voi ottaa otteen heistä ja tehdä jotakin heidän kanssaan. Huomaatteko? Mutta kun me ajattelemme olevamme kykeneviä tekemään sen, niin silloin Jumala ei voi käyttää meitä, koska me haluamme tehdä sen itse.

53 Ja sitten toisaalta, kun saamme näitä tunteita ja ajattelemme, että olemme riittämättömiä emmekä halua tehdä sitä, mutta sitten, jos me vain kuuntelemme Jumalan kutsua, niin juuri se on se asia, jota Jumala haluaa meidän tekevän. Kun tulemme tuonkaltaiseen tilaan, niin Hän

voi käyttää meitä.

54 Kun me itse olemme riittämättömiä, silloin on mahdollista, että voimme antautua Jumalan Hengelle. Niin kauan kuin me ajattelemme voivamme tehdä sen, me emme voi tehdä sitä. Mutta kun me tulemme paikalle, jossa tiedämme olevamme kykenemättömiä tekemään sitä, silloin me luovutamme itsemme Jumalalle, ja Hän tekee sen. Niinpä jos me yritämme tehdä sen, me tulemme epäonnistumaan, mutta jos me luovutamme itsemme Jumalalle, niin silloin Jumala ei epäonnistu. On vain yksi asia, jota Jumala ei voi tehdä, ja se on epäonnistua. Hän voi tehdä kaikkea muuta, mutta Hän ei voi epäonnistua.

55 Niinpä niin pitkään, kun me yritämme itsessämme ja olemme riippuvaisia omista kyvyistämme ja niin edelleen, niin me emme tule tekemään mitään. Mutta kun me tulemme sille paikalle, että me tiedämme, että me emme ole mitään, silloin Jumala voi käyttää meitä.

56 Tärkeä asia, on yksi tärkeä asia, joka meidän täytyy hallita. Muistakaa nyt tämä ja erikoisesti te nuoret saarnaajat ja samoin kuin te tavalliset seurakunnan jäsenet. On yksi asia, joka meidän täytyy hallita, jos me odotamme täyttävämme Jumalan tahdon elämässämme, se on se, että me hallitsemme ajatuksen inhimillisestä kyvystä. Jos me koskaan tulemme sille paikalle, että me ajattelemme voivamme tehdä sen oman älykkyytemme ja oman kykymme kanssa, niin meidän täytyy hallita se sillä tavalla, että me voimme päästä eroon asiasta ja asettaa se syrjään, niin että Jumala voi käyttää meitä.

57 Ja antautua täydellisesti! Me emme voi käyttää yhtäkään kykyä! Meidän täytyy antautua täydellisesti! Ja tullaksenne Jumalan tykö teidän täytyy luovuttaa Hänelle sekä sielunne, ruumiinne että henkenne. Kaikki, mitä te olette, täytyy olla luovutettu Jumalalle, jotta Hän voisi toteuttaa Hänen tahtonsa teissä ja minussa.

58 No niin, se on kovaa, minä tiedän sen, koska me aina haluamme panna oman osamme siihen, jotakin, jonka me tiedämme, tiedämme, että haluamme tehdä sen. Me sanomme: ”Minä tiedän, että sen tulisi olla tällä tavalla.” Mutta niin kauan kuin te teette sen sillä tavalla, se tulee olemaan väärin, eikä Jumala koskaan tule käyttämään tuota vaivannäköänne. Ehkäpä, Herran avulla, me tulemme menemään siihen muutamassa hetkessä näyttääksemme teille, kuinka Jumala ei voi käyttää teidän kykyjänne.

59 Ja se on vikana maailman kanssa tänään. On liian paljon seminaarikokemuksia. Liian paljon on pantu koulutuksen varaan. Liian paljon on pantu yhteydessä olon varaan kirkkokunnissa. Me lepäämme toinen toisissamme, me lepäämme ihmisten kykyjen varassa.

60 Raamattu sanoo: "Kuinka teillä voi olla uskoa, kun te pidätte itseänne toista parempana?"

61 Kun me odotamme jotakin ja sanomme: "Tämä mies, hän on suuri henkilö, minä tulen nojautumaan häneen." Se ei miellytä Jumalaa, kun te teette niin. Meidän täytyy nojautua Jumalaan ja yksin Jumalaan! Me emme saa luottaa omaan kyvykkyyteemme tai kenenkään miehen kyvykkyyteen. Meidän täytyy antautua täydellisesti Jumalalle.

62 Ei mikään kyky, enkä välitä kenen se on, ole koskaan käyttökelpoista Jumalan silmissä. Jumalan täytyy saada kaikki meidän omat kykymme ulos meistä ennen kuin Hän voi saavuttaa tarkoituksensa. Jos Hänellä on jotakin tehtävää meitä varten, niin niin kauan kuin meistä tuntuu, että me selviydymme tehtävästä hyvin, Jumala ei voi koskaan tulla käyttämään meitä.

63 Te sanotte nyt: "Sinä annat melkoisen laajan lausunnon siinä, veli Branham." Ja se on laaja, mutta katselkaa vain ympärillenne ja nähkää, onko se oikein vai ei.

64 Katsokaa ympärillemme tänään, kaikkia meidän suuria saavutuksiamme, joita me luulemme saaneemme aikaan, ja missä on kristillisyys Yhdysvalloissa? Katsokaa kaikkia meidän seurakuntiamme ja kirkkokuntiamme ja meidän evankelistojamme ja parantumiskampanjoitamme ja kaikkea muuta, mitä meillä on ollut, ja mitä se nyt on? Pahempaa kuin mitä se koskaan oli alussa! Se on pahempaa tänään kuin se, mitä se koskaan on ollut, koska me olemme yrittäneet tehdä sitä inhimillisellä kyvyllä.

65 He kokoontuvat yhteen ja pitävät pitkiä rukouksia ja menevät tänne ulos. Ja heillä oli eräänä päivänä niin paljon kuin sata ja viisikymmentätuhatta koolla yhdessä, sekä protestantteja että katolilaisia. He sanoivat joitakin rukouksia ja rukoilivat joitakin rukouksia ja suorittivat joitakin rukouksia ja niin edelleen. He olisivat aivan yhtä hyvin voineet olla kokoontumatta. Se ei ole minkään arvoista Jumalan silmissä.

66 Jos tulen arvostelevaksi, niin antakaa minulle anteeksi. Mutta teidän täytyy painaa asia syvälle. Näettehän? Teidän täytyy saada se osumaan

naulankantaan.

67 Ja mitä hyvää se teki? Ei mitään. Eikä se tule koskaan tekemäänkään, ennen kuin jokainen henkilö, joka väittää olevansa kristitty, tulee unohtamaan oman kykynsä ja luovuttamaan itsensä Jumalalle.

68 Sitten Jumala voi saavuttaa tarkoituksensa lähettämällä... ei herätystä, vaan veli, sen minkä Hänen on tarve lähettää ensin, tappaminen, kyllä, niin että me voimme herätä henkiin. Teidän täytyy kuolla ennen kuin te voitte syntyä uudelleen. Jumala tarvitsee, että meidän oma minämme tulee tapetuksi. Tämä Tabernaakkeli tarvitsee tappamista ja minä sen mukana. Kaikki me tarvitsemme tappamista, niin että meidät voidaan herättää uudessa elämässä, uuteen toivoon, uuteen kokemukseen! Me tarvitsemme ensimmäiseksi päivän ajan murehtimista.

69 Me tarvitsemme antautumista Hengelle sen sijaan, että me olemme niin paljon riippuvaisia koulutuksesta ja ohjelmistamme ja kampanjoistamme ja kaikesta, mitä meillä on. Me olemme riippuvaisia niin ja niin monen saarnaajan yhteistyöstä. Me asetamme määrän: ”Jos meillä ei ole niin montaa, niin sitten me emme tule tekemään sitä. Me emme halua mennä kaupunkeihin ilman sitä.” Ja sitten tehdessämme niin, me teemme sen valtavan suureksi koneistoksi, jossa on paljon karstaa.

70 Niinpä meidän täytyy jättää pois inhimilliset kyvyt. Meidän täytyy tulla paikalle, missä me voimme luovuttaa sielumme ja elämämme olimmepa me sitten kotiäitejä, maanviljelijöitä, mekaanikkoja tai mitä me olemmekin. Meidän täytyy antautua täydellisesti Jumalalle ja tietää, että me emme ole yhtään mitään. Sitten sallikaa Jumalan aloittaa siitä. Sitten Hän alkaa liikkua, tekemään työtään. Ja se sisältää meistä jokaisen. Se on asia, joka meidän täytyy tehdä.

71 Historia todistaa nyt, että Jumala aina valitsi sen, mikä ”ei ole mitään”, jotta se tulisi Hänelle ”joksikin.” Jumala ottaa henkilön, joka ei ole yhtään mitään.

72 Tänään teidän on parasta olla lähestymättä kaupunkia pitääksenne kokouksia, ellei teillä ole hyvää teologista taustaa. Mutta jos teillä on valtava tausta suuren koulutuksen kanssa takananne, te voitte mennä kaupunkiin ja saada yhteistoimintaa ja pitää suuren kokouksen. Se on kokous, niin kuin kaikki muutkin, mutta mitä hyvää se saa aikaan? Te saatte nämä pienet tytöt ja pojat tulemaan alttarille jauhaen purukumia, ja naiset ja miehet menevät sinne vain saadakseen sanoa, että he ”menivät

alttarille", minkä jälkeen he menevät erilliseen huoneeseen saamaan ohjeita ja tulevat takaisin ulos tullakseen pirskotelluiksi tai upotetuiksi, tai mitä hyvänsä heillä onkin, ja vuosi sen jälkeen....

73 Yksi meidän suurista evankelistoistamme sanoi, että hän olisi onnellinen, jos hän voisi tietää voivansa pelastaa kymmenen prosenttia yhden vuoden käännynnäisistään. Kun sen tulisi olla niin, että jos hänellä olisi tuhannen käännynnäistä, niin seuraavana vuonna niitä tulisi olla kymmenentuhatta. Näettekö, me kadotamme päämäärän, me kadotamme tarkoituksen.

74 Jotkut meistä rakennamme sen järjellisen ymmärryksen varaan: "Oi, tämä tietää-sen-kaiken, tämä mies on koulutettu, oppinut. Meidän tulisi kouluttaa ja opettaa ihmisiä."

75 Seuraava taas rakentaa tunnekuohujen, vapisemisen, itkemisen, huutamisen, Hengessä tanssimisen tai jonkin ulospäin näkyvän tunne-elämyksen varaan. Ja se on aivan yhtä pahaa kuin koulutuskin! Jos perkele ei voi saada teitä tälle laidalle, tulee hän puskemaan teidät pois tuolta laidalta.

76 Mutta sen tulee olla niin, että teillä ei ole yhtään mitään, mistä te voitte olla riippuvaisia itsessänne tai mitään, mitä te voitte tehdä. Ainoastaan luovuttakaa heikkoutenne täydellisesti ja kokonaan Jumalalle ja sanokaa: "Tässä minä olen." Teillä ei ole mitään. Ei ole mitään kykyä, mihin te voitte luottaa!

77 Tutkikaa taaksepäin kautta Kirjoitusten, niin kuin minulla on raamatunpaikkoja kirjoitettuna tänne, joihin viittaan. Kautta Kirjoitusten me voimme nähdä, että Jumala aina käytti sitä, mikä ei ole mitään, jotta siitä tuli jotakin Hänelle. Hän ottaa aina nuo, jotka maailma on hyljännyt, nuo jotka nykyaikainen ajanjakso on hyljännyt, ja senkaltaiset Hän on valinnut käyttöönsä.

78 Ajatelkaa apostoleja. Ajatelkaa Pietaria, kalastajaa, jolla ei ollut tarpeeksi koulutusta voidakseen kirjoittaa oman nimensä. Johannes, tietämätön ja kouluakäymätön. Nuo miehet! Hän ohitti ylhäiset ja koulutetut papit ja niiden päivien kuuluisuudet, oppineet ja seurakunnan jäsenet, jotka ajattelivat olevansa jotakin, ja valitsi nuo, jotka eivät olleet mitään, ja käytti heitä.

79 Nyt kuitenkin siitä, mikä jotakin on, voi tulla yksi Hänen ihmisistään, ja Jumala voi käyttää heitä, jos he ovat valmiita unohtamaan, että

he ovat joitakin. Jos te olette valmiit unohtamaan olevanne joku, ja tulette joksikin, joka ei mitään ole, niin silloin Jumala voi käyttää teitä ja tehdä teistä jonkun. Mutta teidän täytyy unohtaa, että te olette niin tärkeitä.

80 Monet meistä tekevät niin elämässämme. Jotkut ihmiset, niin pian kuin heistä tulee kristittyjä, heistä tulee ylpeitä ja välinpitämättömiä, kyllä vaan, ja he ottavat aivan vastakkaisen polun. He menevät taaksepäin sen sijaan, että menisivät eteenpäin. Mitä enemmän te voitte panna pois itsestänne, sitä enemmän teillä on tilaa Pyhän Hengen tulla sisälle.

81 Niin kuin Elia käski Joosafatia ja heitä. Hän sanoi: ”Kaivakaa tämä paikka täyteen kuoppia. Ja mitä syvemmälle te kaivatte, sitä enemmän teillä on tilaa vedelle.” Ja mitä enemmän me voimme heittää pois itsestämme, omia roskiamme, omia kykyjämme, sitä enemmän siellä tulee olemaan tilaa Jumalan Pyhän Hengen täytettäväksi, kunhan me vain voimme tehdä sen.

82 Paavalista, josta me juuri luimme täällä 2. Korinttolaiskirjeessä, me voimme todeta, että tämä mies oli suuri mies. Hän oli oppinut, suuri mies. Mutta hänen täytyi unohtaa kaikki, mitä hän tiesi, voidakseen tulla tuntemaan Kristuksen.

83 Tulen lukemaan tässä Kirjoituksista, niin että te voitte lukea sen minun kanssani. Menen hetkeksi 1. Korinttolaiskirjeen 2. lukuun ja 1. jakeeseen, ja lukekaamme tästä, mitä Paavali, tuo suuri koulutettu mies, sanoo itsestään, siitä mitä hänen täytyi tehdä. 1. Korinttolaiskirje 2. luku alkaen 1. jakeesta. Kuunnelkaa tätä oppinutta.

84 Tämä mies oli koulutettu. Hän saattoi puhua lähes kaikkia kieliä, mitä maailmassa oli. Hänen täytyi ylpeillä siitä. Hänet kasvatettiin jyrkän lahkon, fariseusten alaisuudessa, ja hänen isänsä oli fariseus. Myöhemmin hän oli ”farisealainen farisealaisista”, ja se merkitsee sitä, että hän oli ehdottomasti jyrkin fariseuksista. Hän oli suuri mies. Ja hänellä oli vaikutusvaltaa ja hän oli älykäs.

85 Hänen isänsä oli kouluttanut hänet maan parhaan opettajan, Gamalielin, alaisuudessa, joka tuohon aikaan oli kaikkien koulujen kaikkein ylhäisin opettaja. Paavalista tuli sen tyyppinen mies. Hän oppi jokaisen kielen. Hän oppi psykologiaa. Hän oppi kaikki erilaiset asiat ollakseen oppinut sillä tavalla. Ja hän opiskeli kovasti tullakseen papiksi suurten miesten kanssa. Ja hän raateli Seurakuntaa.

86 Kuunnelkaa tätä samaa miestä, kaiken tämän koulutuksen kanssa, sen jälkeen, kun hän oli vastaanottanut Kristuksen. Kuunnelkaa, mitä hän sanoi. Kuinka väkevä ja suuri hän olikin, hänen täytyi unohtaa se. Hänen täytyi tulla käsittämään, ettei hän voinut olla riippuvainen itsestään. Hänen täytyi käsittää, että kaikki koulutus, mitä hänellä oli koskaan ollut, hänen täytyi unohtaa, kaikki se, mitä varten hänet oli koulutettu. Kuunnelkaa häntä nyt:

> *Ja minä, veljet, kun minä tulin teidän tykönne, en tullut erinomaisen puheen tai viisauden kanssa... (Huomaatteko?) ...julistamaan teille Jumalan todistusta.*

87 "Minä en tullut teidän tykönne sanoen: 'No niin, minä olen tohtori Saul siitä-ja-siitä koulusta ja minä kuulun tämän kirkkokunnan suurimpaan lahkoon.' Minä en tullut teidän luoksenne sillä tavalla."

> *Sillä olin päättänyt olla tuntematta teidän keskuudessanne mitään muuta paitsi Jeesuksen Kristuksen ja hänet ristiinnaulittuna.*

88 Siinä se on. Kuunnelkaahan tuonkaltaisen miehen todistusta: "Olin päättänyt olla tietämättä mitään teidän kyvyistänne. Minä tiedän, että teissä ei ole yhtään mitään, ja olen vain päättänyt tuntea yhden asian nähdäkseni sen teissä, ja se on Jeesus Kristus, ja Hänetkin ristiinnaulittuna. Kaikki, mitä minä tulen tunnistamaan, on ristiinnaulittu Pelastaja teidän keskuudessanne."

89 Kuunnelkaa häntä:

> *Ja minä olin teidän kanssanne...* (suuruudessako? vaan missä?) *heikkoudessa ja pelossa ja paljossa vavistuksessa.*

Voitteko kuvitella sitä miehestä, joka on fariseus fariseuksista, opettaja opettajista, miehestä, joka oli harjoitettu lapsuudesta alkaen olemaan saarnaaja, olemaan kaunopuheinen mies. Voitteko kuvitella sellaisen terävä-älyisen, loistavan miehen, tulevan Korinttolaiskirjeen kaltaisen ihmisluokan eteen ja sanovan: "Minä olin teidän kanssanne heikkoudessa ja pelossa ja paljossa vavistuksessa"? Mies, joka käänsi maailman ylösalaisin. Suurin koskaan tunnettu lähetyssaarnaaja tunnusti, että hän "tuli heikkoudessa" eikä niin kuin koulutettu oppinut, vaan "heikkoudessa ja pelossa", ettei hän vain astuisi pois polulta jossakin. "Paljossa vavistuksessa", koska hän ei voinut luottaa omiin kykyihinsä.

90 Syy siihen miksi hän oli "pelossa", ei ollut se, että hän olisi pelännyt jotakin, vaan hän pelkäsi, ettei hän jollakin tavalla miellyttäisi Jumalaa,

ettei hän sekoittaisi omia kykyjään yhteen Sen kanssa, tai jotakin mitä hän oli oppinut. Hän sanoi heille, että ”minä en tullut teidän tykönne puheen erinomaisuudella. (Minä tulin teidän tykönne ”peläten”, että minä voisin tulla sillä tavalla, ja minä tulin tuntematta ketään muuta kuin Kristuksen ja Hänet ristiinnaulittuna.”

Ja minä tulin teidän tykönne pelossa ja heikkoudessa ja paljossa vavistuksessa.

Ja minun puheeni ja saarnani eivät olleet ihmisviisauden houkuttelevia sanoja, vaan Hengen ja voiman osoittamista.

91 Kuunnelkaa tätä miestä, joka oli soturi, joka oli riisunut itsensä. Aamen! Jos on jotakin, jota meidän koulumme tarvitsevat tänään, jos on mitään, mitä seurakuntamme tarvitsevat tänään, niin se on se, että te riisutte itsenne omista ajatuksistanne ja omista kyvyistänne. Riisukaa itsenne Jumalan edessä, ettette yrittäisi tehdä jotakin itsessänne.

92 Toivon sen menevän syvälle sekä meihin täällä että niihin, jotka kuuntelevat nauhaa, että teidän on tultava sellaiseksi, joka ei ole yhtään mitään. Ei joksikin tietää-sen-kaiken, eikä suureksi ”joksikin”, vaan meidän on oltava ”ei mitään”. Teidän täytyy tulla tomuksi. Teidän täytyy tulla sille paikalle, että te tiedätte, että te ette ole yhtään mitään. Ja älkääkä koskaan nousko sen yläpuolelle, sillä niin pian kuin te nousette sen yläpuolelle, te nousette Jumalan yläpuolelle. Teidän täytyy pitää itsenne tomussa ja tiellä Damaskokseen. Teidän täytyy pitää itsenne kurkottelemasta korkeita. Ja se koskee kaikkia kaikkialla sekä täällä että nauhan kuuntelijoita.

93 ”Minun puheeni”, hän sanoi, ”eivät olleet ihmisen ja ihmisen viisauden houkuttelevia sanoja, vaan voiman Hengen osoittamista.”

94 Tarkatkaa nyt! Minkä vuoksi Paavali? Miksi sinä tekisit niin?

...voima... Että teidän uskonne ei olisi ihmisen viisauden varassa, vaan Jumalan voimassa.

95 Oi, millainen saarnaaja! Hän etsi Jumalaa ja sanoi: ”Jumala, minä olen heikko enkä tiedä mitä tehdä. Minä rukoilen Sinua, Jumala, että Sinä ottaisit heikkouteni ja nämä asiat pois minusta, niin että minä voisin olla voimakkaampi.”

96 Jumala puhui hänelle takaisin ja sanoi: ”Paavali, Minun voimani tulee täydelliseksi sinun heikkoudessasi.”

97 Sen jälkeen Paavali sanoi: ”Kun minä olen heikko, silloin minä olen

väkevä." Kyllä vaan! Ja hän sanoi: "Minä tulen kerskaamaan heikkouksissani. Minä kiitän Jumalaa, että olen saanut sen kaiken ulos itsestäni. Ja kun minä saan kaiken ulos itsestäni, silloin Jumala voi tulla sisälle. Mutta niin kauan kuin minulla on jotakin itsestäni jäljellä, Jumala ei voi tulla sisälle.

98 Siinä se on. Me tukahdutamme Hänet ulos. Me ajamme Hänet pois... Köyhimmästä rikkaimpaan ja pienimmästä suurimpaan me pidämme Jumalan ulkona elämästämme oman itsemme vuoksi.

99 Olen usein sanonut, että "suurin vihollinen, mitä minulla on, on William Branham." Hän on se, joka tulee Jumalan tielle. Hän on se, joka tulee laiskaksi. Hän on se, joka tulee joskus sille paikalle, että hän ajattelee voivansa tehdä jotakin, ja tehdessään niin hän työntää Jumalan kokonaan ulos kuvasta. Mutta kun voin päästä eroon tuosta miehestä, kun voin päästä sille paikalle, että hän on poissa tieltä, niin silloin Jumala voi tulla ja tehdä asioita, joista William Branham ei tiedä yhtään mitään.

100 Silloin Jumala voi käyttää teitä. Silloin Hän voi käyttää ketä tahansa teistä. Hän voi käyttää ketä tahansa, kun me pääsemme pois tieltä. Mutta niin kauan kuin me itse olemme tiellä, sitä ei tapahdu. Hyvä on.

101 Nyt me näemme, että tämä suuri mies, Paavali, oli ruhtinas saarnaajien joukossa. Kaikki kirkkokunnat kunnioittivat häntä. Hän oli mies, joka pystyi menemään kaupunkiin ja pitämään kokouksen missä tahansa. Minkä vuoksi? Hänellä oli valtakirjansa! Hän oli niin suuri ja oli niin päättänyt hävittää kaikki pienet heikot ihmiset, että hän sai valtuudet ylimmäiseltä papilta, korkeimmalta arvovallalta, sitoakseen jokaisen noista kristityistä. Hänellä oli poliittinen valta seurakunnaltaan sitoa heidät kaikki! Oi, hän oli voimakas! Hän saattoi sitoa kristityt ja heittää heidät vankilaan, koska he eivät olleet yhtä mieltä hänen kanssaan hänen teologisesta opistaan, fariseusten ja saddukeusten opista. Hän vangitsi kristittyjä.

102 Mutta huomatkaa, hänen täytyi itsensä tulla sidotuksi, niin että hän pystyi kadottamaan voimansa ja arvovaltansa. Hän tuli sidotuksi itse kadottaakseen sen voiman, joka hänellä oli sitomiseen. Hänen täytyi kadottaa se, mitä hän oli, voidakseen olla sidottu.

103 Jumala ohittaa ylhäiset! Hän ohitti papit. Hän ohitti nuo, jotka olivat ylpeitä. Ja Hän valitsi Paavalin, tämän suuren miehen. Hän pani hänet lankeamaan maan tomuun ja tekemään niitä asioita, joita nuo muut-

kin tekivät. Hän pani hänet toimimaan samalla tavalla kuin nuokin, joita hän oli vanginnut. Hän sitoi Paavalin Jumalan Hengellä vapauttaakseen hänet siitä vallasta, joka hänellä oli sitoakseen kristittyjä. Yrittäkääpä kertoa minulle, ettei Jumala tiedä, mitä Hän tekee. Jumala otti pois hänen voimansa, jotta hän kadottaisi otteensa.

104 Kuinka monia saarnaajia Jumala voisi käyttää tänä aamuna, jos he vain sallisivat Jumalan sitoa heidät Hänen Sanansa ja Hänen voimansa kanssa ja vapauttaa heidät noiden kirkkokuntien ja organisaatioiden voimasta. Kuinka monet vilpittömät ihmiset tässä kaupungissa tänä aamuna, jotka käyvät näissä suurissa organisaatioiden seurakunnissa, kuinka monet Hän voisi täyttää Pyhällä Hengellä ja sytyttää tämän maan tuleen Evankeliumin ja voiman kanssa, jos he vain vapauttaisivat itsensä siitä voimasta, joka heillä on, ja olisivat Hänen Henkensä sitomia ollakseen sellaisia kuin Paavali oli, rakkauden orja Jumalalle.

105 Jumala otti Paavalin ja teki hänestä orjan ja sitoi hänet itseensä ja lähetti hänet pakanoiden tykö, joita hän vihasi. Mutta te näette, että hänet täytyi vapauttaa kirkollisesta voimastaan tullakseen sidotuksi Jumalan voimaan. Hänen täytyi kadottaa voimansa ja tulla heikoksi ja joksikin, joka ei ole mitään, voidakseen vastaanottaa Jumalan voiman ja ollakseen sidottu Jumalaan ja tehdäkseen sen, mitä Jumala halusi hänen tekevän.

106 Tämä meidän täytyy tehdä tänään. Tätä minä tarvitsen. Tätä jokainen mies tarvitsee: itsensä kadottamista, kykynsä kadottamista ja sen kadottamista, mitä hän on, jotta hän voisi täydellisesti antautua Pyhälle Hengelle. Kotiäiti tarvitsee sitä. Koulupoika tarvitsee sitä, ja jopa meidän pienet lapsemme tarvitsevat sitä.

107 Eräs määrätty pikkupoika tässä eräänä päivänä meni ja sai vanhimman sisarensa kirjoittamaan nopeasti hänen puolestaan hänen läksynsä, ja kun hän tuli ulos, hän sanoi toisille pikkupojille: ”Oi, nuo probleemat olivat helppoja.” Näettehän, heitä melkeinpä opetetaan pettämään.

108 Kuinka paljon parempi se olisi... Ja nuo ihmiset ovat pylväitä seurakunnassa. Kuinka paljon parempi olisikaan, jos isä aamiaispöydässä sanoisi: ”Johnilla on tänään kokeet. Oi Jumala, ole Johnin kanssa! Auta Johnia! Hän pyysi minulta makuuhuoneessa tänä aamuna ja sanoi: ’Isä, rukoile tänään minun puolestani, kun minulla on tänään kokeet. Rukoile minun puolestani.’”

109 Minä haluan, että minun poikani saa mieluummin rehellisen nollan kokeissa kuin kympin lunttaamalla. Kyllä vaan! Meillä on tarve kadottaa itsemme ja olla kokonaan riippuvaisia Jumalan voimasta.

110 No niin, "sidottu". Jumala kulkee ylhäisten ohitse ja ottaa heikkouden. Jumala menee noiden ohitse, jotka ajattelevat olevansa jotakin, ja ottaa jonkun, joka ei tiedä yhtään mitään, voidakseen työskennellä Hänen tarkoituksensa heidän elämässään. Sen me saamme.

111 Jumala sanoi Paavalille: "Minun voimani tulee täydelliseksi sinun heikkoudessasi. Minun voimani tulee täydellisemmäksi, kun sinä tulet heikommaksi. Mitä enemmän sinä voit antautua Minulle, sitä enemmän Minä voin käyttää sinua. Mitä enemmän sinä voit unohtaa oman koulutuksesi ja kirkkokuntasi ja omat asiasi ja antautua Minulle, sitä enemmän Minä voin käyttää sinua. Koska sinun tullessasi heikoksi, Minä tulen tekemään oman tarkoitukseni voimakkaaksi."

112 Jumala voi tehdä heikkoudesta voiman! Tämä on syy siihen, miksi Hän aina tekee niin. Kun Hän valitsi opetuslapsensa, niin kuka olisi voinut ajatella...

113 Hänen oman Poikansa nöyryys, kun Hän syntyi tallissa, lantaisessa ladossa, navetassa, jossa Hän oli kapaloituna! Näettekö, Hän olisi voinut tulla palatsin kautta. Hän olisi voinut tulla alas Taivaan käytäviä Enkelien kunniavartion kanssa. Mutta Hän valitsi tehdä Kristuksesta esimerkin meitä varten, ja Hän toi Hänet nöyryydessä.

114 Hän ei kouluttanut Häntä tämän maailman kouluissa, vaan Hän koulutti Hänet omalla voimallaan, niin että Hän saattoi antautua täysin, ei ihmisten ajatuksille eikä maailman voimalle, vaan pystyi luovuttamaan itsensä Jumalan voimalle.

115 Ja sellaisia me tänään olemme. Me luovutamme itsemme tänään näille suurille kirkkokunnallisille valloillemme. Me annamme periksi kirkkokunnalle, mitä sillä on sanottavana, ja mitä he sanovat siitä. Mutta se on vastoin Jumalan tahtoa. Meidän täytyy antaa periksi Jumalan Hengelle ja mennä sinne, minne Henki käskee mennä. Kyllä. Niin on.

116 Jumalan sotilaat tai mieluummin kin "sankarit", joista me juuri luimme Hebrealaiskirje 11:34, voimistuivat heikkoudesta.

117 Heidän täytyi tulla heikoiksi ennen kuin he saattoivat tulla vahvoiksi. Heikkouksistaan heidät tehtiin voimakkaiksi. Te, jotka kirjoitatte raamatunpaikat muistiin, se on Hebrealaiskirje 11:34.

118 Tässä on jotakin lohduttamaan meitä. Tässä on jotakin, joka rohkaisee meitä. Heikkoudesta ja nöyryydestä Jumala valitsee ihmiset rakentaakseen heistä Hänen Valtakuntansa. Jos me koskaan pääsemme Taivaaseen, jos me milloinkaan seisomme Jumalan Läsnäolossa Hänen Seurakuntansa kanssa, niin me tulemme seisomaan ihmisjoukossa, joka on heikko ja hyljätty ja maailman ulos heittämä ja jotka eivät-tiedä-mitään.

119 Eikö olekin outoa, että Jumala vertaa meitä lampaisiin? Lammas on kaikkein avuttomin asia, mitä on olemassa. Ei ole mitään niin itsepuolustuskyvytöntä kuin lammas. Kaniini voi juosta, orava voi kiivetä puuhun, koira voi purra, leijona voi repiä, hevonen voi potkaista ja lintu voi lentää, mutta lammas seisoo avuttomana.

120 Ja sellaisella tavalla Jumala haluaa meidät. Kun me käsitämme, että me olemme täydellisesti riittämättömiä, niin Jumala ottaa tuon henkilön ja alkaa muovata Häntä itseään tuohon henkilöön ja panee hänen kätensä tekemään, mitä Jumala haluaa hänen käsiensä tekevän, panee hänen huulensa puhumaan, mitä Jumalan huulet puhuisivat, koska ne eivät ole hänen omansa vaan Jumalan. Hän alkaa rakentamaan luonnetta. Hän alkaa ottamaan tätä heikkoutta ja valmistamaan Hänen omaa itseään.

121 Hän tuo meidät tänne maan päälle... Me olemme koulutettuja ja me olemme älykkäitä. Oletteko koskaan huomioineet noita sukuhaaroja? Kun me otamme esimerkiksi Aabelin, jonka tilalle tuli Seet. Seetin sukuhaara jatkuu alas Nooan aikaan, ja he kaikki olivat vain nöyriä maanviljelijöitä. Mutta Kainin lapset olivat älykkäitä, ovelia, koulutettuja, suuria miehiä, rakentajia ja ammattimiehiä.

122 Mutta Jumalan puoli oli heikkoa ja nöyrää. Siten Jumala käytti heitä. Se antaa Jumalalle tilaisuuden. Jumalan tie päästä meihin on se, että me olemme heikkoja. Silloin meistä tulee jotakin. Tämä antaa rohkeutta tietenkin, koska Jumalan koko Valtakunta rakentuu tämänkaltaisista ihmisistä. Sitten kun teistä tulee sen kaltaisia, te olette Hänen Valtakunnassaan.

123 Meidän kohdallamme ei ole niin, että me olisimme liian heikkoja, vaan me olemme liian vahvoja. Me olemme yksinkertaisesti liian voimakkaita, siinä kaikki. Kysymys on siitä, että me olemme liian kovapäisiä. Kyllä, me olemme liian voimakkaita omassa päässämme. Me tiedämme liian paljon. Jumala haluaa saada sen ulos meistä. Kyllä, me olemme liian voimakkaita, liian vahvoja antautuaksemme Hänelle. Sen sijaan me

ajattelemme: ”No niin, minulla on tarpeeksi järkeä tietääkseni! ”

124 Olin ihmeissäni muutama yö sitten, kun äitini oli sairaana ja sairaalassa. Siellä viereisessä huoneessa oli pieni nainen... Ja jos tämä pikku rouva on täällä, niin anna minulle anteeksi, sisar. Se oli pieni kentuckylaistyttö, ja kysymys oli hänen anopistaan. Olin puhumassa hänelle tuona yönä, vaimoni ja minä olimme siellä noin kello yhdeltä yöllä. Ja hänen miehensä oli mennyt pitkälleen lattialle ja nukahtanut. Tämä nainen sanoi: ”Painu ulos täältä! Sinusta ei kuitenkaan ole mitään hyötyä äidillesi.” Ja hän ajoi hänen miehensä ulos huoneesta, koska hän makasi juuri oviaukossa, niin etteivät hoitajat eikä kukaan voinut päästä sisälle, kun hän vain kuorsasi lattialla. Niinpä tämä nainen herätti hänet ja ajoi hänet ulos.

125 Ja hän alkoi puhumaan siellä. Ja minä aloin puhumaan hänelle Herrasta ja niin edelleen. Ja hän sanoi: ”Kaikki, mitä koskaan olen tuntenut, oli väärävartinen kuokka tupakkapellolla, kun aamuvarhaisesta lähtien kuokin pois rikkaruohoja.” ”Mutta minä voin sanoa sinulle, että isä lähetti meidät joka ainoan kouluun, eikä meillä vieläkään ole järkeä.”

Minä ajattelin: ”Ehkäpä juuri se onkin syynä siihen.”

126 Näettehän, teidän täytyy pitää maailman asiat poissa itsestänne. Minä en kannata tietämättömyyttä, siitä ei ole kysymys, mutta minä ajattelen sitä, kun te tulette sille paikalle, että te luulette tietävänne niin paljon, ettei kukaan muu kuin te tiedä siitä yhtään mitään. Teidän tietonne on hyvä niin kauan kuin se ei sekaannu Jumalan lupausten kanssa.

127 Meitä hallitsee viisi aistia, ja nuo viisi aistia (näkö, kuulo, maku, tunto ja haju) ovat hyvin hienoja, elleivät ne sekoitu uskon aistin kanssa. Sitten kun ne nousevat Uskoa vastaan... Ja kuinka te voitte tietää, kumpi on oikea? Koska Usko tulee aina olemaan samaa mieltä Sanan kanssa. Ja sitten, jos teidän uskonne on vastoin Sanaa, tai te ajattelette niin, niin silloin teillä ei ole Uskoa. Teillä on tekouskoa. Teidän täytyy ylpeillä aisteistanne tai oppineisuudesta, jonka te olette oppineet tai jostakin muusta. Mutta kun te pääsette pois siitä ja olette täysin riippuvaisia Uskosta. Ja oikeanlaatuinen Usko taas ei voi rakentua kuin ainoastaan Jumalan Sanalle.

128 Eräs lääkäri sanoi kerran minulle: ”Billy, minä uskon, että nuo ihmiset... Jos sinä käskisit heitä menemään ja koskettamaan tuota paalua tai puuta, ja he uskoisivat tulevansa terveiksi, niin he paranisivat aivan sa-

malla tavalla."

129 Minä sanoin: "Ei niin. Niin ei voi tapahtua, tohtori, sillä on yksi asia, ja se on se, että nuo ihmiset tietävät, että se on vain paalu. He tietävät, ettei tuossa paalussa ole minkäänlaista voimaa."

130 Mutta kuka tahansa mies, joka on mieleltään tasapainossa, joka tietää, että se on elävän Jumalan Sana, jonka päälle minä voin perustaa uskoni ja tietää, että se on NÄIN SANOO HERRA! Ja jos joku on vastoin Sitä, niin silloin minä en usko aistejani. Ei, vaan minä jätän sen omiin oloihinsa. Menkää eteenpäin toisen aistinne, Uskon aistin, kanssa.

131 Hyvä on, Jumala ottaa nuo ihmiset tehdäkseen... Kun he eivät ole yhtään mitään, he tulevat antautumaan Hänelle.

132 D.L. Moody Chicagosta, hän oli kotoisin Bostonista ja hän oli ammatiltaan suutari, pienen pieni mies, täysin riittämätön, eikä hän ollut riippuvainen itsestään. Ottakaapa nyt nämä suuret koulut, joita heillä on, tuo Moodyn koulu siellä. Jos Dwight Moody voisi nousta ylös jälleen ja nähdä tuon koulun, niin ensimmäinen asia, minkä Moody tulisi tekemään, olisi päästä eroon tuosta koulusta.

133 Jos Martin Luther voisi nousta ylös, niin ensimmäinen asia, minkä hän tekisi, olisi päästä eroon Lutherin organisaatiosta. John Wesley tekisi samoin. Nuo miehet eivät koskaan perustaneet noita organisaatioita, vaan sen tekivät nuo miehet, jotka seurasivat heitä.

134 Paavali ei koskaan organisoinut yhtään kirkkoa, koska hän itse sanoi, että "minun poismenoni jälkeen teidän omasta joukostanne tulee nousemaan esiin monia teidän keskuudessanne ja puhumaan vääristeltyjä asioita." Se tapahtui sata tai kaksisataa vuotta Paavalin kuoleman jälkeen, jolloin he muodostivat katolisen kirkon, tuon ensimmäisen organisaation.

135 Miehet nousivat esiin! Se tapahtui Moodyn kuoleman jälkeen, kun he perustivat Moodyn koulun. Wesleyn kuoleman jälkeen, kun he muodostivat Wesleyn kirkon. Lutherin kuoleman jälkeen he muodostivat Lutherin kirkon. Jumala lähettää sankarit; ja heidän jälkeensä he rakentavat ne.

136 Ei ole ihme, että Jeesus sanoi: "Te valkeaksi kalkitut seinät!" Hän sanoi: "Te koristelette profeettojen hautoja, ja juuri te olette niitä, jotka panivat heidät sinne!"

137 Näitä suuria miehiä nousee esiin, ja sen jälkeen he rakentavat heille

muistomerkin. Aivan kuten Daavid, joka "palveli Jumalaa hyvin oman sukupolvensa aikana." Niinpä sillä tavoin se tulee tehdä. Antakaa organisaatioiden ja muiden asioiden pysyä poissa teistä.

138 Moody, pieni vanha suutari, hän oli heikko. Hän oli esimerkki heikkoudesta. Hänellä ei ollut ensinkään koulutusta, ja hänen kielioppinsa oli niin kurjaa, että se oli hirvittävää. Kerran eräs mies tuli hänen luokseen ja sanoi: "Herra Moody, sinun kielioppisi on kurjinta, mitä koskaan elämässäni olen kuullut."

139 Hän vastasi: "Minä voitan sieluja tietämättömyyteni kanssa. Mitä sinä teet sinun koulutuksesi kanssa?" Minun mielestäni se oli hyvä vastaus. Varmasti oli!

140 Ja nyt, tullaksenne tuon koulun jäseneksi, teidän täytyy ehdottomasti olla kiillotettu oppinut. [Eräs veli sanoo: "He käänsivät sen ympäri."] Kyllä, he "käänsivät sen ympäri", se on oikein, mennen suoraan takaisin toiseen suuntaan.

141 Niin ihmiset tekevät. Niin kuin sanoin sanomani alussa, että sen sijaan, että kristityt nöyryyttäisivät itsensä ja tyhjentäisivät itsensä löytääkseen enemmän tilaa Jumalalle, he yrittävät rakentaa itseään ylöspäin kotitekoisessa tiedossa tai jossakin teknillisen koulun tiedossa, joka ajaa heidät kauemmaksi pois Jumalasta, kuin millaisia he olivat alkaessaan.

142 Näin minä ajattelen näistä keinotekoisista alttarikutsuista. Te tuotte hänet sisälle, ja seuraavalla kerralla on kymmenen kertaa vaikeampaa saada heidät jälleen takaisin. Antakaa hänen istua ja kuunnella, kunnes Jumala tekee jotakin hänelle! Ja sitten antakaa hänen tulla ja tunnustaa se ja nousta ylös huutaen avuksi Herran Nimeä. Niin se on.

143 Pankaa merkille Moody, joka oli heikko koulutuksessa, heikko puheessa, hän vikisi nenänsä kautta. Luin juuri hänen historiaansa, ja siinä sanottiin, että "hän vikisi nenänsä kautta nenävian vuoksi." Fyysisesti hän oli pieni kaljupäinen mies, parta roikkuen alhaalla, pienen pieni, lyhyt kaveri. Fyysisesti hän oli fyysinen raunio. Niinpä hänellä ei ollut mitään muuta kuin jatkuvasti heikkouksia. Mutta Jumala käytti häntä ravistelemaan maailmaa hänen päivinään!

144 Erään kerran reportteri, (minä luin siitä), meni hänen kokoukseensa tehdäkseen artikkelin siitä, minkälainen tämä mies oli, tämä suuri mies Moody.

145 Missä on tuo pieni katkaisija, josta voitte kääntää nauhat pois pääl-

tä? Tämäkö se on? Minun täytyy pysäyttää se tässä.

146 Moody oli suuri mies. Hän oli hieno mies. Ja niinpä hän pystyi vetämään ihmisten mielenkiinnon puoleensa ja pitämään heidät kuin lumottuina. Niinpä tämä reportteri meni kokoukseen tehdäkseen reportaasin siitä, minkälainen suuri rakentaja...

147 Kuten tuo reportteri, joka jokin aika sitten meni raportoimaan eräästä toisesta suuresta evankelistasta. Hän sanoi: ”Tuo mies on kaunopuheinen. Hän on jumaluusopin tohtori. Hänen kielioppinsa on parasta, mitä koskaan olen kuullut. Hän saa otteen ihmisistä psykologiallaan. Hän voi pitää ihmisiä lumouksessaan.”

148 ”Dwight Moody”, tämä reportteri kirjoitti, ”minä en ymmärrä, mikä hänessä voisi kiinnostaa ketään. Ensiksikin, hän on niin ruma kuin vain olla voi. Ja seuraava asia on, että hän on fyysinen raunio. Seuraava asia on se”, hän sanoi, ”että hänellä ei ole minkäänlaista koulutusta. Hänen kielioppinsa on kurjinta, mitä olen kuullut!” Ja hän sanoi: ”Hän vinkuu ja sihisee, kun hän saarnaa.” Hän sanoi: ”Enkä minä näe Dwight Moodyssä mitään, mikä voisi vetää puoleensa kenenkään mielenkiintoa.”

149 Herra Moody sai tuon artikkelin luettavakseen. Hän luki sen ja nauroi itsekseen myhäillen. Hän sanoi: ”Tietenkään ei. Kyseessä on Jumala. Varmasti! Ihmiset eivät tule nähdäkseen Dwight Moodya. He tulevat nähdäkseen Jumalan.”

150 Ihmiset eivät välitä siitä, kuinka paljon te todistatte. He haluavat teidän elämässänne jotakin todellisuutta, joka todistaa, että Jumalalla on ote teistä. Olittepa te sitten metodisteja, baptisteja, helluntailaisia tai mitä tahansa te saatatte ollakin, he haluavat nähdä Jumalan. Kyllä vaan, suuria miehiä, jotka ovat heikkoja, ja jotka käsittävät heikkoutensa.

151 Katsokaa Moosesta, tuota nuorta älykästä miestä. Oi, hän oli oppinut. Hänet oli niin koulutettu kaikkeen egyptiläisten viisauteen, kunnes hän saattoi opettaa heprealaisia. Hän pystyi opettamaan egyptiläisiä. Hän pystyi opettamaan ketä tahansa, koska Mooses oli suuri mies, älykäs kaveri. Oi, hän oli voimallinen mies.

152 Cecil DeMillellä oli käsitys siitä, millainen hän oli, kun hän filmasi tuon elokuvan *Kymmenen käskyä*. Olen unohtanut tuon miehen nimen, joka näytteli Mooseksen osaa siinä, mutta hän oli suuri mies, voimakas mies suurine käsivarsineen. Ja Mooses ehkä oli tuon kaltainen mies.

153 Me tiedämme hänen olleen voimakkaan ja hyvin koulutetun, ja niin-

pä hän sisäisti sen, kun hän näki tuon päivän tarpeen. (Sallikoon Jumala tämän upota syvälle!) Nähdessään tuon päivän tarpeen Mooses älyllisten kykyjensä ja voimiensa kanssa, joita hänellä oli tehdä se... Hän oli älykäs mies. Hän oli ovela faarao. Hänellä oli psykologiaa. Hänellä oli valtaa. Hänellä oli fyysistä voimaa. Hänellä oli kaikkea. Niinpä hän sanoi: "Minä olen hyvin varustettu. Minä tiedän siitä kaiken. Ja jos maassa on mies, joka kykenee tekemään sen, niin se olen minä. Niinpä minä olen se mies tätä hetkeä varten, joten minä tulen astumaan esiin." Ja hän meni täyttääkseen työn, joka oli oikein ja Jumalan tahdon mukainen, ja hän tarjosi luonnollisia kykyjään sen suorittamiseen. Ja Jumala hylkäsi sen! Hän ei voinut käyttää mitään niistä asioista, joita Mooseksella oli.

154 Hän ei voinut käyttää niitä silloin eikä Hän voi käyttää niitä nytkään. Jumala ei voi käyttää meidän luonnollisia kykyjämme. Meidän täytyy saada itsemme ja kykymme pois tieltä ja antautua Jumalan tahdolle ja voimalle.

155 Sinä sanot: "Mutta veli, minä osaan saarnata." Hän ei voi käyttää sitä niin kauan kuin sinä osaat saarnata. "Minä osaan tehdä *tätä* ja minä osaan tehdä *tuota*." Te ette osaa tehdä yhtään mitään. Niinpä Jumala ei voi käyttää sitä. Mutta jos te tulette luovuttamaan itsenne Jumalalle ja sallitte Hänen tehdä sen.

156 Te sanotte: "Veli Branham, minä tiedän, että minä olen opettaja." Hyvä on, niin kauan kuin sinä olet opettaja, Jumala ei voi päästä kovinkaan pitkälle. Mutta Pyhä Henki on meidän opettajamme. Varmasti Se on! Jumala lähetti Pyhän Hengen Seurakunnan kouluttajaksi.

157 Jotkut ihmiset käyvät koulua vuosia ja vuosia ja vuosia. Mitä he tekevät? He lukevat kirjoituksia Yläsalista ja niin edelleen. (Oi, se on hyvä.) Te otatte Kansallisen pyhäkoulukurssin. Minulla ei ole mitään sitä vastaan. Ne ovat Jumalan Sanoja ja asioita, mutta sen ovat sommitelleet älyniekat! Sen täytyy tulla voimalla ja Kristuksen ylösnousemuksella, ettekä te voi olla riippuvaisia omista luonnollisista kyvyistänne.

158 Niinpä Mooses, tämä nuori, hieno, voimakas ja älykäs mies valmistautui tekemään hyvän työn, mutta Jumala yksinkertaisesti ja ehdottomasti ei voinut käyttää sitä. Hän ei voinut käyttää hänen luonnollisia kykyjään.

159 Niin myöskään tänään ei tapahdu, niin että Jumala voisi käyttää meidän luonnollisia kykyjämme.

160 Mutta Mooseksella oli yksi asia, mitä minä ihailen, ja se oli se, että hänellä oli tarpeeksi järkeä tietääkseen, että hänet oli voitettu. Meillä ei ole sitä. Siinä kaikki. ”Me tulemme tekemään uuden kirkkokunnan. Me tulemme hankkimaan jonkun toisen, jolla on parantamisen lahja tai jotakin.” Sellaisia ovat helluntailaiset, näettehän. Me vain emme tiedä tarpeeksi käsittääksemme, että olemme voitettuja. Helluntaiseurakunta, Assemblies of God, Yhdistyneet ja he muut. Näyttää siltä kuin heiltä puuttuisi kyky tietää, että heidät on voitettu. Hallelujaa! Oi, toivoisin voivani saada tämän painumaan syvälle. He ovat voitettuja. Seurakunta organisaatio on voitettu. Aivan kuten Yhdysvallatkin on voitettu. He vapisevat ja pelkäävät, ja pommit ovat valmiina heitä varten. He tietävät, että he ovat tanssineet elämänsä pois ja tehneet treffit sen kanssa helvettiin. Heidät on löylytetty. Pyhä Henki on jättänyt heidät. Teidän täytyy haravoida metsiä löytääksenne nuoria miehiä armeijaan. He ovat nähneet, mitä tapahtui toisen sodan aikana. Meidät on löylytetty! Seurakunta on löylytetty. He tietävät sen.

161 Mooses käsitti sen. Jumala vei hänet erämaan takaosaan opettaakseen hänelle hieman inhimillisistä heikkouksista. Hän vei hänet sinne opettaakseen hänelle, mistä siinä kaikessa oli kyse. Niinpä hän oppi hyvin! Oi, hän todella sai opetuksen! Jumalan täytyi käyttää aikaa hänen kanssaan siellä erämaan takaosassa! Tiedättehän, että Mooseksella oli kiivas luonne, ja Jumala antoi hänelle vaimon, jonka nimi oli Sippora, joka myös oli äkkipikainen. Niinpä minä voin kuvitella, että kaikki ei ollut niin mukavaa siellä erämaan takaosassa, jonakin hetkenä, kun he molemmat menettivät itsehillintänsä samanaikaisesti.

162 Oletan, että hänen älyllinen käsityksensä siitä, kuinka henkilöä tulisi hallita psykologialla, ei saanut paljonkaan hyvää aikaan, koska, kun hän oli matkallaan alas Egyptiin, me näemme, että Sippora yhä menetti malttinsa. Hän leikkasi poikansa esinahan pois ja heitti sen Mooseksen eteen ja sanoi: ”Sinä olet minun verylkäni.”

163 Ja Jumala oli niin vihainen hänen kanssaan lopulta, että Hän etsi hänet ja melkeinpä tappoi hänet. Luulen, että oli pieniä asioita, joita Jumalan täytyi opettaa hänelle siellä erämaan takaosassa, jotta hän saattoi nähdä olevansa ihminen. Kaikkea hänen egyptiläistä viisauttansa ja kaikkea hänen älyllistä voimaansa, Jumala ei voinut käyttää mitään niistä.

164 Te tulette ja sanotte: ”Herra, minua on nyt koulutettu neljäkymmentä vuotta. Minä olen oppinut. Minä voin lainata Raamattua silmät suljet-

tuina." Jumala ei voi käyttää siitä hiluistakaan. Ei.

165 "Oi, minä kuulun maan suurimpaan seurakuntaan... Minä olen tätä, Herra. Oi, minä olen helluntailainen. Kunnia Jumalalle! Minä juuri eräänä iltana vastaanotin Pyhän Hengen, hallelujaa! Sinä saat minut tekemään niin-ja-niin." Jumala ei voi käyttää hitustakaan siitä, ei!

166 Milloin tahansa te saatte selkäänne ja käsitätte, että teidät on löylytetty, silloin tulkaa takaisin ja nöyryyttäkää itsenne. Tulkaa heikoksi ja tulkaa näkemään, että te olette inhimillinen olento, ja ettei ole mitään, mitä teidän älykkyytenne voisi tehdä... Jumala ei koskaan käytä inhimillisiä heikkouksia. Jumala inhimillisten heikkouksien kautta vuodattaa itsensä sisälle teihin ja sitten Hän käyttää itseään. Teistä tulee vain työkalu. Aivan varmasti! Teidän täytyy saada itsenne pois tieltä.

167 Mooses, hän oppi tuntemaan inhimilliset heikkoudet todella hyvin. Hän oppi tuntemaan ne niin hyvin, että, kun Jumala kutsui häntä, hänellä oli seitsemän heikkoutta, joita hän saattoi käyttää vastustaakseen Jumalan kutsua. Oletteko koskaan tutkineet Toisen Mooseksen kirjan ensimmäistä osaa? Hänellä oli seitsemän heikkoutta. Olen kirjoittanut ne tänne ja haluan teidän kuulevan ne:

Ensimmäinen heikkous, joka hänellä oli, oli se, ettei hänellä ollut sanomaa.

Toinen heikkous oli se, ettei hänellä ollut arvovaltaa.

Kolmas heikkous oli se, ettei hänellä ollut kaunopuheisuutta.

Neljäs, mukautumiskyvyn puute.

Viides, menestymisen puute.

Kuudes oli se, ettei häntä otettaisi vastaan.

168 Verratkaapa nyt omianne hänen heikkouksiensa kanssa, jotta näette, voitteko te tulla yhtä heikoiksi kuin hän oli. "Herra, minä en kykene. Minä en osaa puhua. Minä tapoin egyptiläisen. Minä en voi mennä sinne takaisin. He eivät vastaanota minua. Minulla ei ole sanomaa. Ja minä olen hidas puheessa." Näettekö, millainen hän oli? Hän ei ollut mitään! Veli, hänet oli parannettu. Kyllä, Jumala saattoi käyttää häntä sen jälkeen, kun hänet oli parannettu. Kyllä.

169 Kyllä, Hän voi käyttää meitä sen jälkeen, kun meidät on parannettu, jotta näkisimme, että "minun Ph.D.:ni [filosofian tohtorin tutkinto] ja LL.D.:ni [lakitieteen tohtorin tutkinto] ja tupla L.D:ni," ja mitä tahansa se saattaa ollakin. "Kaikki minun arvoni eivät ole yhtään mitään." Juma-

la ei voi käyttää niitä!

170 ”Minä olen Assembly of God kannattaja, minä olen Ykseyden kannattaja. Minä olen baptisti. Minä olen presbyteeri.” Jumala ei voi käyttää hitustakaan niistä! Mitä nopeammin te tulette pois siitä, sen paremmin te voitte luovuttaa itsenne Jumalalle.

171 Kuten tuo profeetta sanoi: ”Minä olen mies, jolla on saastaiset huulet ja asun saastaisten ihmisten keskuudessa.” Ja Enkeli otti pihdeillä alttarilta palavan hiilen ja kosketti hänen huuliaan. Sen jälkeen hän huusi: ”Herra, tässä minä olen. Lähetä minut.” Kyllä, sen jälkeen kun hän oli käsittänyt… Vaikka hän olikin profeetta, hänellä oli saastaiset huulet.

172 Niin pian kuin me voimme käsittää, että me emme ole yhtään mitään, että te ette ole yhtään mitään, te olette maan tomua. Kaikkia teidän heikkouksianne ei voida verrata tässä Mooseksen heikkouksiin. Hänellä oli kuusi eri heikkoutta, ja hän oli oppinut tuntemaan ihmisheikkoudet.

173 Katsokaahan nyt eroa sen välillä, miten tuo Mooses kohtasi Jumalan, ja miten tämän päivän Moosekset tekevät sen. He sanovat: ”Kuulkaahan, me tarvitsemme sitä-ja-sitä! Me tarvitsemme herätystä tässä maassa. Minäpä sanon, mitä minä tulen tekemään. Minä menen ja opiskelen, kunnes saan filosofian kandinaatin arvon. Kyllä, minä menen ja opiskelen, kunnes minut vihitään jumaluusopin tohtoriksi. Minä tulen opiskelemaan kirjallisuutta. Minä teen sen kaiken ja tultuani ulos minusta tulee ”mies tätä hetkeä varten”. Minä tulen voittamaan nuo kaikki muut miehet tuolla kentällä.” (Oi veli!) ”Minä hankin itselleni kolmen miljoonan dollarin rakennuksen. Hankin itselleni tusinan Cadillaceja.” Oi, veli! Voisit aivan yhtä hyvin olla aloittamatta, koska sinä olet jo alusta alkaen voitettu, näethän. Mutta vaikeus on siinä, että he eivät tiedä sitä!

174 He ajattelevat, että teillä täytyy olla kiharat hiukset ja teidän tulee pukeutua smokkiin ja sanoa ”aamen” niin kauniisti, ja kaikkea senkaltaista, ja olla jokin prinssi. Sellainen on naisten sätkynukke!

Jumala haluaa miehiä, jumalisia miehiä, miehiä, jotka voivat ravistella!

175 Mutta tänään me haluamme Hollywoodia. Me haluamme jotakin, mikä miellyttää silmiä. Me haluamme jonkun, joka voi puhua niin älykkäästi, että me voimme nukahtaa viideksi minuutiksi, kun hän saarnaa

sunnuntaiaamuna.

176 Jumala haluaa erottelijoita, jotka tulevat saarnaamaan tulta ja tulikiveä, ja jotka tuomitsevat synnin juuriaan myöten ja kaivavat juuret ulos.

177 Mutta me haluamme itsellemme älykkäitä pastoreita. Useimmat ihmiset haluavat kuiskaavan pastorin, jonkun, joka sanoo: "Kyllä, kultaseni."

Mutta Jumala haluaa ukkosta ja salamoita! Kyllä vaan.

178 He taputtavat heitä selkään. Heillä on lyhyet hiukset, ja he käyttävät ehostusta ja kaikkea muuta, ja pukeutuvat vaatteisiin, jotka näyttävät siltä kuin heidät olisi valettu niihin, ja kaikkea muuta sellaista, eivätkä he sano sanaakaan siitä.

179 Eräs suuri mies kutsui minut täällä jokin aika sitten toimistoonsa (ei toimistoonsa) vaan kenttätoimistoonsa ja sanoi: "Minä haluan laskea kädet sinun yllesi, niin että sinä tulet lopettamaan sen! "

Minä sanoin: "Älä tee niin. Älä tee sitä. Ei niin."

180 Kun sinä teet sen, sinä pysäytät Sanoman. Sinä pysäytät Jumalan tehdessäsi niin. Kyllä vaan, me emme halua mitään sellaista.

181 Tunsiko Jumala sääliä Moosesta kohtaan kaikkine heikkouksineen ja sanoiko Hän hänelle, että "pieni Mooses raukka, sinulle on varmasti sattunut jotakin. Sinä lankesit pois arvoasteistasi. Oi kyllä, sinä olit suuri mies, älyniekka, eikä mikään olisi voinut pysäyttää sinua. Veli, sinulla oli kaikki Ph.D.:si ja LL.D.;si ja kaikkea muuta, ja tässä sinä nyt tulet tunnustamaan, että sinä et ole yhtään mitään etkä voi saada asiaa tehdyksi. Sinä olet niin heikko?" Ei! Jumala ei ollut pahoillaan hänen puolestaan. Jumala ei koskaan säälitellyt häntä. Jumala oli parantanut hänet koko tuosta asiasta. Hän ei ollut pahoillaan hänen puolestaan.

182 Mutta me näemme, kun kirjoitatte sen muistiin, että 2. Mooseksen kirja 4:14:ssa "Jumalan viha syttyi häntä kohtaan". Jumala ei ollut pahoillaan hänen puolestaan siksi, että hän oli heikko.

183 Te sanotte: "Oi Herra, minusta tuntuu niin pahalta. Uskon, etten voi tehdä sitä." Jumala ei ole pahoillaan teidän vuoksenne, vaan Hänestä tuntuu kuin Hänen täytyisi vähän potkia teitä ympäriinsä. Näettekö? Aivan varmasti. Jumala ei säälittele teitä. Hän suuttuu teihin. Silloin te olette tulossa siihen tilaan, että Hän voi käyttää teitä. Kyllä.

184 Kun Mooses oli parannettu siitä, Jumala saattoi käyttää häntä. Hänet parannettiin. Hänet otettiin pois ihmiskykyjen ulkopuolelle. Hänellä

ei ollut mitään, mihin hän olisi voinut luottaa, ja niinpä hän oli valmis palvelusta varten.

185 Jumala sanoi: ”Neljäkymmentä vuotta Minulla on ollut sinut ja Sippora, jotka olette touhunneet turhia täällä erämaassa, jotta voisit tulla näkemään, onko inhimillisiä heikkouksia vai ei, kun sinä siinä ennen seisoit kuin jokin suuri prinssi, kun kaikki sanoivat: ’Hei, tohtori Mooses.’” Hyvää huomenta, saarnaaja, herra. Kyllä, herra Mooses, sinä olet tuleva prinssi. Me kaikki ajattelemme sinua.’ Sinä nyt olet täällä erämaassa lammaslauman ja kiukkuisen vaimon kanssa.” Se paransi hänet. Kyllä vaan, Mooseksen tila oli kauhea, ja Jumala sanoi: ”Nyt minä voin käyttää sinua, kun sinä käsität, että sinä et ole yhtään mitään. Tulehan nyt tänne palavan pensaan ääreen, niin Minä lähetän sinut sinne alas.” Oi niin.

186 Jumala, anna meille enemmän senkaltaisia miehiä, heikkoja ja pelkureita. Sitä me tarvitsemme, heikkoja miehiä. Aivan varmasti!

187 Se oli Jaakob, tehän tiedätte, joka kerran ajatteli olevansa suuri kaveri, hän kykeni pettämään ja selviytymään kaikesta. Hän meni ja pani joitakin poppelikeppejä sinne, missä hänen appensa lampaat ja karja olivat raskaana, ja ne synnyttivät täplikkäitä lampaita, kun ne menivät veden ääreen juomaan. Ja ensimmäinen asia, tiedättehän, oli se, että Jaakobista tuli suuri mies. Varmasti. Eesau sanoi: ”Häntä todella kutsuttiin nimellä Jaakob, koska hän todella oli ‘syrjäyttäjä’.” Hän oli petturi. Hän menestyi hyvin, hänellä oli vaimoja ja suuria lammas- ja karjalaumoja ja härkiä ja kaikkea. Hänellä oli kaikkea.

188 Mutta eräänä iltana, kun hän tuli eräälle purolle ylittääkseen sen, hän tuli paikalle, jossa Enkeli sai otteen hänestä. Veli, vanha Jaakob piteli kiinni koko yön. Hän todella piti kiinni pitkän aikaa. Mutta kun hän luovutti itsensä, kun hän tuli heikoksi eikä voinut pitää kiinni pidempään...

189 Oi Jumala, salli seurakunnan tulla sille paikalle, ettei se enää voi pitää kiinni luonnollisilla kyvyillään, vaan että sen täytyy antautua Jumalalle. Olkoon metodisti häpeissään itsestään sen vuoksi, että hän on metodisti. Olkoot baptistit ja helluntailaiset häpeissään itsestään ja lopettakoot kiinni riippumisensa ja antautukoot Hengelle.

190 Silloin Jaakobista tuli ”Jumalan prinssi”. Raamattu sanoo, että hänestä tuli ”prinssi”, ja hänen nimensä muutettiin. Ja muistakaa, hän oli tältä

puolelta suuri, väkevä mies, hän oli älyllisesti voimallinen, mutta toiselta puolelta hän oli ontuva prinssi, heikko ja nääntynyt, mutta hänellä oli voima Jumalan edessä.

191 Kyllä, teidän organisaationne voivat särkyä kappaleiksi. Teidän arvostuksenne naapurien silmissä… Siitä eteenpäin naapurinne voivat pitää teitä "vanhanaikaisena variksena". Niin voi olla. Mutta minä sanon teille, että teillä on voima Jumalan kanssa. Minä tulen mieluummin olemaan sellainen. Minä tulen valitsemaan sen tien milloin tahansa.

192 Nuo opetuslapset tulivat takaisin ja iloitsivat siitä, että heidät oli katsottu arvollisiksi kärsimään pilkkaa asian ja Jeesuksen vuoksi. Varmasti! He tulevat kutsumaan teitä "pyhäksi kieriskelijäksi".

193 Tulkaa kerran ulos tuolta paikalta ja antakaa sen särkyä. Vapautukaa sanomisistanne: "Minä olen metodisti" tai "presbyteeri" tai "helluntailainen, ja että minä olen aivan yhtä hyvä kuin sinäkin olet." Hyvä on, tulkaa kerran ulos siitä, antakaa se pois.

194 Sallikaa enkelin saada kerran teistä ote, Herran enkelin, joka tulee tuomaan teidät Sanoman Totuuteen. Antakaa hänen saada kerran teistä ote , ja te tulette nöyrtymään kasteelle Jeesuksen Nimessä ja te tulette nöyrtymään loppuunkin Sanasta. Kyllä, sen te varmasti tulette tekemään. Te tulette unohtamaan kaikki nämä älyllisyytenne.

195 Muutamia päiviä sitten eräs mukavimmista ystävistäni, joita minulla on, hieno henkilö, kun hän lähti tuosta huoneesta, jossa olimme keskustelleet, hän sanoi: "Veli Branham..." Ja tämä henkilö on ollut yksi minun kokousteni rahallisia kannattajia siellä ulkona. Kun tulin sille paikalle, etten tiennyt, kuinka jatkaa eteenpäin, vain luotin Jumalaan, niin tämä henkilö olisi huolehtinut sen maksamisesta. Kyllä, hän on hieno henkilö! Ja tämä henkilö oli matkustanut tänne suuresta kaupungista muutama päivä sitten ja hän sanoi lähtiessään: "Veli Branham, minä haluan sanoa sinulle yhden asian. Minä en tunne yhtään henkilöä, joka ei rakastaisi sinua."

Minä sanoin: "Minä olen onnellinen siitä."

196 Hän sanoi: "Veli Branham, on vain yksi asia, joka on väärin." Minä kysyin: "Mikä se on, sisar?"

197 Hän sanoi: "Tuo yksi asia, veli Branham, on se, että jos sinä vain hieman haluaisit sovitella tuossa opissasi, joka sinulla on, niin kaikki organisaatiot tulisivat vastaanottamaan sinut."

198 Minä näin sen juuri silloin ja ajattelin... Minä sanoin: "Missä opissa, sisar?" Ja hän sanoi: "Oi, tuossa kasteessa Jeesuksen Nimessä."

199 "Ohoh", minä sanoin: "mutta sisar, ethän sinä voi odottaa minun sovittelevan Jumalan Sanan kanssa ja olevan yhä Jumalan palvelija."

200 Hän sanoi: "No niin, siellä on joukko saarnaajia, tuossa suuressa kaupungissa, joita minä edustan täällä." Hän sanoi: "Jos sinä kertoisit heille, että tuo Herran Enkeli, joka antaa sinulle näitä näkyjä, käski sinua kastamaan Jeesuksen Nimessä, niin silloin he tahtovat vastaanottaa sen."

201 "No niin", minä sanoin, "heidän kokemuksensa on kehnompaa kuin tiskivesi! Minä en välitä siitä, mitä joku enkeli sanoisi, jos se ei olisi Sanan mukaista, niin minä en uskoisi sitä. Jos tuo enkeli käskisi minua tekemään jotakin Siitä eriävää, niin minä en uskoisi tuota enkeliä." Oikein! Jumalan Sana on ensin yläpuolella enkelien ja kaiken muun! Minä sanoin: "Jos hän ei käskisi minun tehdä Sitä, niin minä en kuuntelisi häntä." Niin se on.

202 Tuo nainen ei tiennyt mitä tehdä. Hän sanoi: "Minä en ole koskaan kuullut sellaista. Minä en koskaan tiennyt Siitä." Näettekö, siinä se on teille. Niinpä minä annoin tälle pienelle naiselle joitakin raamatunpaikkoja. Ja hän sanoi: "Minä menen nyt suoraan kotiin ja tutkin Uutta Testamenttia. Minä en ole koskaan tutkinut tätä asiaa." Näettekö? Siinä se on teille. Oi niin! Siihen te tulette.

203 Lopettakaa siitä kiinni pitäminen. Päästäkää irti! Niin teidän tulee tehdä: päästää irti. Kun Jaakob päästi irti, niin kaikki meni hyvin, hänestä tuli prinssi ja hänellä oli voimaa Jumalan kanssa.

204 Pienellä Daavidilla oli Saulin kirkollinen haarniska yllään mennäkseen taistelemaan Goljatin kanssa. Ja kun hän lähti liikkeelle taistellakseen Goljatin kanssa tämä suuri varustus yllään, ja hän katsoi ympärilleen ja taakseen ja hän näytti samanlaiselta kuin he muutkin, joten hän sanoi: "Tässä on jotakin vialla."

205 Ja niin kauan kuin te olette maailman kaltaisia ja sovittelette maailman kanssa ja teette samoja asioita kuin maailmakin tekee, niin silloin siinä on jotakin vialla.

206 Daavid sanoi: "Tämä näyttää liian varustetulta. Minulla on tohtorin arvo, minulla on Ph.D. Katsokaahan, minä kuulun suureen organisaatioon, kuinka minä koskaan voisin taistella kaikki nämä ylläni? Minä en tiedä siitä yhtään mitään!" Daavid sanoi: "Riisukaa tämä pois minun

päältäni. Minä tulen taistelemaan Jumalan puolesta enkä minä halua näyttää samanlaiselta kuin tämä pelkurijoukko, joka tässä seisoo ylös asti haarniskoituna. Minä en voi pitää kokousta..."

207 Monissa kokouksissa monet miehet, monet saarnaajat, jotka tulevat luokseni, tunnustavat, että he uskovat kasteen Jeesuksen Kristuksen Nimessä olevan oikein, mutta sanovat: "Meidän organisaatiomme panisivat meidät ulos." Teillä on kurja puolustelu! Riisukaa pois tuo Saulin haarniska!

208 Antakaa minulle Pyhän Hengen voima ja väkevyys! Jumala, lähetä minut lyömään vihollinen maahan lingon kanssa, ei väliä sillä, kuinka pieni se on. Se on totta. Lähetä minut, mutta älä anna minun pukeutua niin kuin he loputkin, L.L.:n ja Ph.D.;n kanssa, Tohtoreita ja kaikkia muita asioita.

209 Daavid sanoi: "Tämä ei näytä oikealta. Minä en tiedä tästä mitään. Ainoa asia, minkä minä tiedän, on se, kun minä siellä erämaan takaosassa paimensin isäni lampaita." Ja hän sanoi: "Leijona tuli ja sieppasi pienen karitsan ja juoksi pois sen kanssa, ja minä tiesin, että se oli isäni karitsa, ja, oi, minulla ei ollut varusteita, mutta minä vain otin linkoni ja menin sen perään ja tapoin sen ja toin karitsan takaisin." Nuo, jotka seisoivat siellä keihäät käsissään, eivät olisi voineet tehdä sitä.

210 Tässä on vika tänään. Jumalalla on paljon eksyneitä lampaita. Organisaatiot ja muut ovat ryöstäneet heidät ja vieneet heidät psykologiaan. Jumala anna meille Daavideja Jumalan Sanan ja Jumalan voiman kanssa ja ohjaa sitä, kun me menemme kohtaamaan näitä järjen jättiläisiä, jotka ovat varustetut Ph.D:n, LL.D:n, Q.U.S.T.:n ja kaiken muun kanssa. Anna minulle Jumalan Sana ja Pyhän Hengen voima, ja minä sanon teille, että me voimme tappaa jokaisen jättiläisen kentällä. Oikein! Me tarvitsemme miehiä, jotka voivat tehdä sen.

211 Daavidhan oli kaikkein kurjimmin varustettu, mitä kentällä oli taistellakseen tuon jättiläisen kanssa. Hänhän ei ollut muuta kuin poikanen. Ja Raamattu sanoo, että hän oli "punakka", pieni, ehkä kumaraharteinen mies, lampaannahan kappale ympärilleen kiedottuna. Hänellä ei ollut mitään näistä suurista älyllisistä arvoasteista eikä hyvää koulutusta. Hän ei tiennyt mitään miekasta. Hän ei tiennyt mitään kaikesta siitä Saulin koulutuksesta.

212 Saul oli paras, mitä heillä saattoi olla, piispa Saul. Varmasti, hän oli

päätään ja olkapäitään yläpuolella muuta armeijaa. Hänenhän olisi tullut mennä taistelemaan hänen kanssaan, mutta hän oli peloissaan.

213 Ja tänään me tiedämme, että me tarvitsemme herätystä. Me tiedämme, että me tarvitsemme liikettä ihmisten keskuudessa. Siihen ei tarvita jumaluusopin tohtoria. Siihen tarvitaan joku heikko (hallelujaa), joka ottaa Jumalan Sanan Kristuksen ylösnousemuksen voimassa ja tappaa tuon asian. Se tulee tuomaan Kristuksen maahan, antaa heidän nähdä, että Hän yhä voi avata sokeiden silmät, parantaa sairaat, nostaa ylös kuolleet, ja että Hän on Jumala, Voittaja! Aamen! Me tarvitsemme Daavidia, jota ei ole koulutettu teologisissa kouluissa. Me tarvitsemme miestä, joka ei tiedä mitään sellaisesta, jonkin pienen kyntäjäpojan tai jonkin pienen kumaraharteisen miehen, jossa ei ole paljon nähtävää, mutta joka tulee vaeltamaan tietä Jumalan voiman kanssa.

214 Äiti sanoi kuollessaan: "Billy, minä olen aina luottanut ja uskonut sinuun. Sinä olet ollut minun hengellinen voimani. Sinä olet opastanut minut Jumalan tykö."

215 Minä sanoin: "Äiti, kun olin poika... Meidän juuremme tietenkin tulevat Irlannista ja niin ollen nojaavat vähän katolisuuteen. Ja tuo kirkko sanoo, että 'he ovat seurakunta. Heillä on se kaikki, ja kaikki mitä he tekevät, on oikein.' Minä en voinut uskoa sitä, koska luterilaiset sanovat: 'Me olemme seurakunta. Meillä on se kaikki.' Baptistit sanovat: 'Me olemme seurakunta. Meillä on se kaikki.' On liian monia, on noin yhdeksänsataa erilaista organisaatiota." Ja minä sanoin: "Äiti, minä en voinut panna luottamustani siihen, mikä niistä on oikeassa?"

216 Tulin huomaamaan, ja sanon tämän nöyryydessä, että minä uskon, ettei yksikään niistä ole oikeassa. Se on oikein. Minä menen takaisin Jumalan Sanaan ja näen, mitä Sana on tehnyt siellä aikaisemmin. (Ja sitten, Jumala, salli meidän kaikkien mennä takaisin sinne alkuun.) Ja heikkouden kanssa, ilman organisaatioiden, kirkkokuntien ja kirkollisten järjestelmien apua, mutta yksinkertaisuudessa ja Pyhän Hengen voimassa, joka lankesi Helluntaina, saman sanoman kanssa, joka Pietarilla oli Helluntaipäivänä, sanon: "Tehkää parannus, joka ainoa teistä, ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksi saamiseksi."

217 Te ette tule olemaan ikeessä, niin kuin joukko näitä teologeja, ympärikäännetyn kauluksen ja filosofian kandidaatin arvon kanssa. Mutta veli, sinulla tulee olemaan jotakin kädessäsi. Ja niin kauan kuin Jumalan Henki tulee pääsemään sisälle tuohon Sanaan, Se tulee voittamaan ja

tuomaan takaisin nuo kadotetut ja eksyneet lampaat. Aamen. Tunnustakaa heikkoutenne!

218 Heittäkää pois teidän jumaluusoppinne! Heittäkää pois teidän kaikki tietäväisyytenne ja jäsenyytenne! Riisukaa itsenne Jumalan edessä, hengellisesti puhuen, ja kutsukaa itseänne "arvottomaksi". Sitten Jumala voi alkaa käyttämään teitä. Älkääkä sanoko sitä ainoastaan suullanne, vaan tuokaa se esiin sydämestänne.

219 Jaakob ja Daavid, heidän täytyi riisua itsensä. Daavid oli heikoin koko joukosta. Ajatelkaa sitä, että siellä mäellä oli ehkä kymmenen tai satatuhatta sotilasta. He kaikki olivat koulutettuja, jokaisella heistä oli Ph.D. ja jokaisella heistä oli keihäs. He olivat sotilaita. Heitä jokaista kutsuttiin korpraali se-ja-se, sotamies se-ja-se (jopa sotamiehiä), kenraali se-ja-se, luutnantti se-ja-se. "Suuri neljäntähden kenraali Saul, piispa, kyllä teidän kunnianarvoisuutenne, kyllä herra!" Kaikki, jotka seisoivat siellä, olivat koulutettuja miehiä.

220 Ja vastapäisellä mäellä seisova vihollinen sanoi: "Te joukko pelkureita." Oi!

221 Ja ylös leiriin tuli pieni, kumaraharteinen, (oi Jumala*!),* pieni punakka kaveri pieni linko olallaan ja rusinakakku kädessään veljiään varten. Ja tuo jättiläinen tuli aina määräajoin ja huusi haasteensa. Daavid sanoi: "Onko tarkoituksenne kertoa minulle, että te joukko koulutettuja oppineita täällä vain seisotte ja sallitte tuon ympärileikkaamattoman filistealaisen uhmata elävän Jumalan Sanaa?" Aamen! Hän sanoi: "Pelkäättekö te häntä?"

222 Saul sanoi: "Jos sinä haluat mennä häntä vastaan, niin tule tänne. Minä lähetän sinut kouluun ja hankin sinulle Ph.D.n. Minäpä sanon, mitä minä teen. Minä annan sinulle oman arvoasteeni."

223 Hän sanoi: "Viekää se pois. Minä en halua olla missään tekemisissä sen kanssa." Hän halusi luottaa Jumalaan. Hän sanoi: "Minä tiedän, mitä Jumala teki minulle tämän kanssa, ja minä olen valmis luottamaan Jumalaan kaikessa sen kanssa." Aamen! Sellainen on kristityn kokemus.

224 Jopa Paavali, kun hän pääsi eroon haarniskastaan, hän riisui pois kirkollisen sotavarustuksen. Hän teki samalla tavoin kuin Daavidkin. Mutta kun Paavali tuli tiensä päähän, hän sanoi: "Minä olen taistellut hyvän taistelun." Se oli viimeinen vihollinen voitettavaksi. "Minä olen taistellut hyvän taistelun. Minä olen juoksuni päättänyt ja uskon säilyttänyt.

Tästedes minulle on varattu kruunu, jonka Herra, vanhurskas Tuomari, tulee antamaan minulle tuona päivänä. Eikä yksin minulle, vaan kaikille, jotka Hänen ilmestymistään rakastavat."

225 Kuolema sanoi: "Mutta minä tulen saamaan sinut hetken kuluttua." Ja hauta sanoi: "Minä tulen muovaamaan sinut toisella puolella."

226 Hän sanoi: "Oi kuolema, missä on sinun pistimesi? Hauta, missä on sinun voittosi? Minä tiedän olevani täällä roomalaisessa vankilassa kahleet käsissäni ja olen saanut kolmekymmentä yhdeksän lyöntiä selkääni. Minä olen täällä kyynelten polttaessa silmiäni, niin etten voi enää nähdä. En voi nähdä luonnollisilla silmilläni, mutta minä voin nähdä kruunun odottamassa toisella puolella. Nilkkani ovat väsyneet. Olen menettänyt niin paljon painoa tuon vanhan homeisen leivän vuoksi, jota he heittävät tänne, ja minä olen niin heikentynyt, kun rotat juoksevat ylitseni, ja on hämähäkkejä ja kaikkea muuta." Mutta hän pystyi seisomaan kuoleman kasvojen edessä ja sanomaan: "Missä on sinun pistimesi? Hauta, missä on sinun voittosi?" kun ketjut heiluivat hänen käsissään. Hallelujaa! (Sitä me tarvitsemme.) "Hauta, missä on sinun voittosi?"

Hauta sanoi: "Minä tulen mädännyttämään sinut, Paavali."

227 Hän sanoi: "Mutta kiitos Jumalalle, minulla jo on voitto meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta."

228 Kun hän oli heikko, hänen kirkollisuutensa ja kaikki hänen rituaalinsa olivat hävinneet hänestä. Kaikki hänen papiksi asettamisen todistukset oli otettu pois häneltä. Hän ei enää kuulunut helluntailaisiin, ei yhteenkään niistä. Näettehän, hän ei enää kuulunut yhteenkään niistä. Hän oli puhunut niin paljon sitä vastaan, että nuo piispat sanoivat: "Tarkoitatko kertoa minulle, että mies, joka on ollut kaksikymmentä vuotta roomalaisessa vankilassa, voi sanoa meille, että me emme antaisi naistemme saarnata? Hah! Älä puhu meille sellaista. Me tiedämme asian paremmin. Kuka tuo kaveri siellä oikein luulee olevansa käskiessään meitä tekemään tätä ja tuota? Me kyllä tiedämme, mitä me teemme."

229 "Kyllä", Paavali sanoi, "teidän omasta keskuudestanne nousee esiin miehiä, jotka tulevat hyvin pian aloittamaan organisaation ja tulevat vetäytymään pois Uskosta sillä tavalla, koska heillä ei ole Jumalan Henkeä. He ovat jo lähteneet ulos meistä, koska he eivät olleet meistä."

230 Ja miten on, tapahtuiko niin? Heistä tuli katolinen kirkko, katolilaisia, luterilaisia ja aina alaspäin helluntailaisiin asti. He tekivät samoin.

Koko matkan, sama asia!

231 Mutta oi, mies tai nainen, joka on tarpeeksi heikko käsittääkseen heikkoutensa ja sallii Jumalan johtaa itseään! Minä vain jatkan puhumista. Luulen, että tulen puhumaan liian pitkään.

232 No niin, mistä siinä oli kyse? Daavid oli kaikkein oppimattomin koko joukossa. Häntä ei oltu koulutettu taistelemaan. Hän ei tiennyt mitään siitä. Niinpä hänellä ei ollut koulutusta sitä taistelua varten, joka hänellä oli edessään, mutta hän tunnisti, että oli olemassa Jumala. Hän otti heikoimman asian. Muilla oli keihäät, haarniskat, jouset ja kaikkea muuta, mutta Daavidilla oli pieni linko ja siinä kivi. Mutta näettehän, hän tiesi, mihin hän saattoi luottaa. Hän tunnusti heikkoutensa, mutta hänellä oli usko Jumalaan.

233 Hän sanoi: "Minä en halua mitään kilpeä ylleni työntämään mitään pois. Minä en halua tulla ja sanoa: 'No niin, tuletteko te veljet olemaan yhteistyössä kanssani? Minä kuulun helluntailaisiin. Minä kuulun presbyteereihin. Minä olen metodisti. Minä olen baptisti. Tuletteko te veljet olemaan yhteistyössä kanssani?' Minä en halua mitään sellaista asiaa. 'Tässä, täällä se on minun taskussani. Minulla on yliopiston päästötodistus. Olen juuri saanut filosofian kandidaatin arvon. Minä olen siitä-ja--siitä yliopistosta. Minut koulutettiin siellä. Oi, minä osaan puhua! Minä olen tätä, tuota.'" Hän ei halunnut mitään sellaista.

234 Kaikki, mitä hän halusi, oli se, kun hän sanoi: "Minä luotan Jumalaan. Tässä minä menen." Siinä se oli. Ja jättiläinen kaatui.

235 Sitä me tarvitsemme tänään, veli. Me tarvitsemme tänään Daavidin kaltaisia miehiä emmekä yliopistokokemuksia.

236 Aivan niin kuin oli Miika, pieni Miika, Imlan poika, köyhä, hyljätty, kaikkien kirkkokuntien ulosheittämä, koska hän seisoi totisena Jumalan puolesta. Mutta kerran sinne tuli Jumalan mies nimeltään Joosafat, joka sanoi: "Minä haluan tietää todellisen Jumalan Sanan."

237 Saul sanoi: "Minulla on neljäsataa parhainta, jota koskaan olet tuntenut. Heillä on kaikilla päästötodistukset. Heidät on kaikki koulutettu täällä koulussa, ja he ovat parhaita saarnaajia, mitä koskaan olet kuullut. Minä tuon heidät tänne, ja me kysymme Herralta sinua varten."

238 Mutta kun Joosafat tuli sinne, hän katseli ympärilleen ja sanoi: "Kyllä, minä kuulin tämän sanovan sen ja minä kuulin tämän sanovan sen." Mutta hän sanoi: "Eikö teillä olisi yhtään enempää? Eikö teillä olisi vielä

toista?"

239 Jumala tulisi saamaan sanoman tälle todelliselle sydämelle. Siellä oli vain yksi seisomassa, mutta Jumalalla oli mies tuota yhtä varten. Aamen! Jos jossakin on vain yksikin todellinen sydän, niin Jumalalla on jossakin mies häntä varten. Joosafat oli todellinen mies, Jumalaa pelkääväinen kuningas, ja hänellä oli tarpeeksi järkeä tietääkseen, että heidän sanomansa oli väärä. Hän tiesi, että se oli vastoin Jumalan Sanaa. Aamen veli Neville! Joosafat tiesi sen.

240 Ahab sanoi: "Minä olen tarkistanut heidän kaikkien seminaaritodistukset. Katsohan tätäkin tässä. Katsohan, minkälaisia arvonimiä hänellä on. Katsohan tätä tässä, ja minkälaisia arvoja hänellä on. Katso Sidkiaa tässä. Hän on sen kaiken pää. Hän on piispa meidän kaikkien ylitse. Varmastikin sinä hyväksyt hänen sanansa."

Joosafat sanoi: "Kyllä, mutta..."

241 "Hyvä on, katsohan, kuinka he kaikki muutkin ovat samaa mieltä hänen kanssaan. He ovat kaikki yhtä! Ja sinä et voi sanoa, etteivätkö he olisi kaikki heprealaisia. Sinä et voi sanoa, etteivätkö he olisi profeettoja. Heidän päästötodistuksensa todistavat, että he ovat."

242 Joosafat sanoi: "Kyllä, minä tiedän, Ahab. Se on oikein, mutta..."

243 Hän sanoi: "Mitä, ethän sinä voi pyytää minulta enempää? Tässä on minun koko kouluni. Tässä ovat kaikki organisaatiot yhdessä."

244 "Mutta eikö sinulla olisi yhtä, joka ei kuulu tuohon joukkoon? Eikö vielä olisi yhtä jossakin?"

245 "Hyvä, mutta, millainen hän olisi? Hän olisi kouluttamaton ja lukutaidoton! Mitä sinä haluaisit sellaisesta kaverista?"

246 "Mutta minä vain kysyn sinulta, että eikö sinulla vielä olisi yhtä jossakin?"

247 "Oi", hän sanoi, "kyllä sellainen on." (Siinä se on. Kiitos Jumalalle siitä!) "Kyllä siellä on yksi, mutta minä vihaan häntä. Ja he muutkin vihaavat häntä. He potkaisivat hänet ulos organisaatiosta, jokainen heistä. Jos hän tulee tänne pitämään kokousta, niin me ajamme hänet ulos kaupungista. Kyllä vaan! Me emme halua olla missään tekemisissä hänen kanssaan. Hän on sellainen heikko kaveri ja hän tulee kovin köyhästä perheestä. Hänen kielioppinsa on hirvittävää." (Uhuh, aivan kuten Moodynkin, näettehän) "Kyllä, hänen kielioppinsa on hirvittävä. Ja todellakin, ollakseen teologi, se on kurjinta, mitä koskaan olen kuullut. En ole kos-

kaan kuullut mistään hänen laisestaan. Oi, hän yksinkertaisesti hajottaa heidän rituaalinsa. Ja hän on repinyt palasiksi heidän Apostolisen uskontunnustuksensa. Minä en ole koskaan kuullut sellaisesta asiasta! Oi, hän vain repii sitä, ja he vihaavat häntä, ja minä vihaan häntä. Jokainen vihaa häntä."

"Oi", Joosafat sanoi, "älköön kuningas sanoko niin, mutta minä haluaisin kuulla häntä." Hän tiesi, mitä Elia tulisi sanomaan! Hän tiesi mitä…

248 Jumala kulki kaikkien suurien, voimallisten ja älykkäiden saarnaajien ohitse ja pani Sanomansa pieneen kaveriin, joka väitti, ettei hän tiennyt yhtään mitään. Mutta mitä hän teki?

249 He panivat hänet koetukselle ja sanoivat: "Sano sinä nyt samoin kuin hekin ovat sanoneet.

250 Hän vastasi: "Minä tulen sanomaan sen, mitä Jumala panee suuhuni, ja siinä kaikki." He sanoivat: "Jos sinä haluat tulla voimakkaaksi nyt, niin muista, että sinä olet vähän niin kuin poissa järjestyksestä täällä, poika. Muista, että me potkaisimme sinut ulos organisaatiostamme. He saattavat ehkä käsitellä sinun yhteyteen ottamistasi uudelleen, jos vain olet yhtä mieltä heidän kanssaan tällaisissa hätätilanteissa. Me tulemme aloittamaan suuren kampanjan, jos sinä vain tulet olemaan samaa mieltä kanssamme."

251 Hän vastasi: "Minä en tule sanomaan mitään, mitä Jumala ei ole sanonut!" Kompromissien tekeminen. Voitteko te odottaa Jumalan miehen sovittelevan Jumalan Sanan kanssa? Ei koskaan.

252 He sanoivat: "Mutta sinä olet niin heikko. Sinä tulet köyhästä perheestä. Tiedätkö mitä? He saattavat..."

253 "Minä en välitä siitä, mitä he tekevät."

254 "He tulevat kuljettamaan sinua maasta maahan lentokoneella. He tekevät mitä tahansa, näethän, jos sinä vain..."

255 "Ei, ei. Minä tulen sanomaan vain sen, mitä Jumala panee minun suuhuni."

256 Jumala kulki kaiken tuon joukon ohitse, (kyllä vaan, hänen totinen asenteensa teki sen), kaikkien noiden neljänsadan ja antoi hänelle NÄIN SANOO HERRAN!

257 Uskoivatko he sitten Sitä? Eivät koskaan! He sanoivat: "Se ei ole NÄIN SANOO HERRA. Meidän seminaarimme ei opeta tuonkaltaista

asiaa. Meidän piispamme on sanonut sanansa ja hän kirjoitti rituaalin. Me tulimme kaikki yhteen ja rakensimme koulumme. Jumala on meidän kanssamme! Mitä tietä Jumala meni pois meistä, kun Se tuli sinulle?"

Hän vastasi: "Te tulette näkemään sen joskus." Uhuh, kyllä vaan.

Millainen hän oli? Hän oli heikko, mutta hän oli voimakkain heidän joukostaan. Miksi? Koska hänellä oli Herran Sana. Oi veli, mitä väliä millään on, niin kauan kuin teillä on NÄIN SANOO HERRA?

258 "Katsohan nyt, veli Branham, jos sinä vain tekisit kompromissin Jeesuksen Nimen käyttämisestä kasteessa, niin meillä tulisi olemaan suuri kokous Chicagossa ja muissa sen kaltaisissa paikoissa." Huh! Luulisitteko hänen tekevän sellaista? Minä en välitä, missä te kokoonnutte yhteen ja mitä te teette, veli, pysykää NÄIN SANOO HERRAN kanssa.

259 Haluan jonkun heistä tulevan ja kertovan, missä Se on väärin. Osoittakaa minulle Jumalan Sanasta, missä Se on väärin. Kyllä, he eivät voi tehdä sitä. Eivät, koska Se on NÄIN SANOO HERRA! Pysykää Sen kanssa, vaikka jokainen niistä potkaisisi teidät ulos. En välitä siitä, kuinka heikoksi te tulette, sillä "silloin minä tulen voimakkaaksi". Kun he potkaisevat minut ulos., tulee Jumala ottamaan minut sisälle. Uhuh, kyllä. Kun he potkaisevat teidät ulos, tulee Jumala ottamaan teidät sisälle.

260 Muistakaa, Jumala ottaa aina poisheitetyt, jotka eivät mitään ole, ja sitten Hän tekee heistä jotakin itseään varten. Hän ei ehkä tiedä sitä tämän elämän aikana, mutta niin tulee olemaan tulevassa elämässä, näettehän, siinä se on.

261 Hän antoi hänelle NÄIN SANOO HERRAN, miksi? Koska hän pysyi Sanan kanssa. Hänellä oli oikea Sanoma. Jumala antoi hänelle näyn. Heillä muilla ei ollut mitään näkyä. Huomaatteko? Hänellä oli näky. Miksi? Koska hän pysyi Sanan kanssa. Siinä me näemme merkkejä ja ihmeitä. Toiset saavat sen näyttämään siltä, mutta hän pysyi Sanan kanssa. (Kiirehtikäämme nyt).

262 Kun Elian seurakunta oli hyljännyt hänet ja jättänyt hänet nykyaikaisen maailman vuoksi, ja voin kuvitella, että Elia oli tuominnut heidät. Ettekö tekin ajattele niin? Tehän tiedätte, millainen Elia oli, vai mitä? Palvelustehtävänsä alussa, kun hän seisoi siellä ja sanoi: "Miksi te naiset yritätte olla kuten maan ensimmäinen nainen tuollaiset hunnut pääsään, tiedättehän, Miss Iisebel! Te nykyaikaiset naiset haluatte olla ku-

ten maan ensimmäinen nainen pukeutuen ja toimien kuten hän. Te saarnaajat!" Oi, kuinka hänen onkaan täytynyt jylistä heille! Ja hän jatkoi haukkumistaan, kunnes jäljellä ei ollut ketään.

263 Hänen täytyi tulla tiensä päähän. Kukaan ei enää ollut yhteistyössä hänen kanssaan. Yksikään seurakunnista ei halunnut olla yhteistyössä hänen kanssaan. Koko hänen seurakuntansa jätti hänet mennen takaisin maailmaan samalla tavoin kuin nytkin on. Kyllä, he menivät takaisin maailmaan. Vain hyvin muutama riippui kiinni, yksi täällä ja toinen tuolla, ja matkustivat läpi koko maan tullakseen tapaamaan häntä, ja niin edelleen. Hän oli melko huonossa tilassa. Hänen oma tietonsa oli loppunut.

264 Hän sanoi: "Herra, minä olen seissyt Sinun Sanassasi, minä olen sanonut Totuuden. Ja he kaikki ovat menneet pois, eikä täällä ole jäljellä ketään. Minulla ei ole ketään kenelle puhua." Aamen! "Kyllä, minä seisoin Sinun Sanassasi, Herra, ja katso, missä minä nyt olen. Yksikään niistä ei ota minua vastaan. Mennessäni kaupunkiin he sanovat: 'Tässä tulee tuo vanha, omituinen tyyppi. Kyllä, kyllä, tässä tuo vanha, omituinen tyyppi tulee kaupunkiin. Ja nyt hän tulee jälleen haukkumaan tätä nykyaikaista elämää täällä ja kaikkea muuta.'"

265 "Älä ota häntä vastaan! Pastori, älä ole yhteistyössä tuon kaverin kanssa!"

266 Pastori sanoo: "Nyt tuo vanha fanaatikko on jälleen kaupungissa. Näettekö tuon Elian tuolla ulkona, tuon vanhan kaljupäisen miehen. Älkää kiinnittäkö mitään huomiota tuohon vanhaan mieheen. Katsokaa häntä. Eihän hän edes pukeudu kirkonmiehen tavalla papilliseen kaapuun sellaiseen kuin minulla on (hänen hattunsa, tiedättehän, lieri ylhäällä edessä ja kaulus ympäri käännettynä.) Hän on erilainen mies. Hän on jotenkin omituinen kaveri."

267 Voin kuvitella joidenkin suurten kaverien sanovan: "Tiedättekö mitä? Hän on neurootikko. Kyllä vaan, hänhän elelee yksinään tuolla korvessa ja pysyttelee enimmän osan ajastaan siellä metsissä. Ja sitten hän tulee palanen lampaannahkaa kiedottuna ympärilleen. Voi sentään! Ja sitten hän tuomitsee nuo naiset! En ole koskaan nähnyt mitään tuonkaltaista. Älkää olko missään tekemisissä hänen kanssaan! Älkää olko yhteistyössä!"

268 Saarnaajayhdistys on ollut koolla yhdessä, ja tiedättehän, he ovat sa-

noneet: ”Älköön kukaan teistä olko missään tekemisissä... Antakaa hänen olla. Hän on lopulta tuleva loppuunsa. Antakaa hänen huutaa ulos omat aivonsa, siinä kaikki. Jättäkää hänet yksikseen.”

269 Mutta vanha Elia vaelsi totisena Jumalan kanssa ja pysyi oikein Sanan kanssa. Heillä saattoi olla pieni kokous siellä alhaalla, ja hän katsoi kuulijakunnan ylitse ja sanoi: ”Te kaikki Iisebelit!”

270 ”Oi, miten hän rohkenee! Minä en tule enää koskaan kuuntelemaan tuota miestä! En koskaan. Minä en halua tuollaista!”

271 Se ei pysäyttänyt häntä. Hän pysyi juuri siellä kaikesta huolimatta. Kun hän oli menettänyt seurakuntansa, kun kaikki kirkkokunnat olivat kääntyneet häntä vastaan, niin silloin hän oli tullut heikoksi, ja hän sanoi: ”Minä yksin olen jäljellä, ja he etsivät tappaakseen minut.” Hän sanoi: ”He ampuisivat minut, jos he vain voisivat tehdä sen joutumatta vastaamaan siitä.” Uh-huh. Näettehän? ”He etsivät minun elämääni. Ja minä olen ainoa, joka olen jäljellä. Herra, mitä minä voin tehdä?”

272 Silloin, kun hän oli tullut heikoksi (kuitenkin seisten totisena ja tunnustaen heikkoutensa), Jumala sanoi: ”Tule ylös vuorelle, niin Minä tulen antamaan sinulle uuden sanoman. Minä tulen lähettämään sinulle nyt uuden sanoman. Minä olen jo käskenyt sinua: ’Mene ja tuomitse nämä asiat.’ Nyt Minä tulen lähettämään sinut takaisin jonkun kanssa todistaakseni, että Se oli oikein. Sinä olet tehnyt hyvän työsi Elia. Sinä sanoit heille maan ensimmäisestä naisesta ja kaikesta siitä, mitä he ovat tehneet. Sinä tuomitsit Ahabin ja kaikki hänen nykyaikaiset asiansa ja kaikki nämä nykyaikaiset seurakunnat, ja me sanoimme noille saarnaajille, minne he kuuluvat. Sinä olit esimerkki. Sinä seisoit siellä ilman mitään apua, ilman mitään organisaatiota tai muuta sellaista takanasi, mutta sinä seisoit Minun Sanani kanssa. Nyt minä tulen antamaan sinulle jotakin. Mene sinne alas ja sano tuolle tekopyhälle: ’NÄIN SANOO HERRA! Ei edes kaste lankea Taivaasta, ennen kuin minä kutsun sitä.’” Oi, niin! Hän vei hänet vuorenharjalle ja näytti hänelle jotakin!

273 Oi, voin nähdä hänen kävelevän alas vuorelta tuona aamuna mennessään Samariaan. Hänessä ei ollut paljonkaan nähtävää, varmastikaan ei, kun tuo kalju pää kiilsi auringossa harmaiden hiusten ja parran riippuessa hänen kasvojensa ympärillä ja palanen lampaannahkaa oli kiedottuna hänen ympärilleen. Raamattu sanoo, että hän oli ”karvainen”, yltä päältä karvainen. Voin kuvitella hänen näyttäneen melko sotkuiselta, kun hän tuo pieni keppi kädessään ja noiden pienten vanhojen silmien

katsoessa suoraan taivasta kohden käveli siellä tiellä. Arvelen hänen liikkuneen kuin kuusitoistavuotias, vaikka hän oli kahdeksankymmenen. Tässä hän tuli kävellen tietä suoraan alas Samariaan. Veli, silloin hänet oli tehty voimakkaaksi heikkoudessansa: "Minun voimani on riittävä. Älä ole huolissasi noista organisaatioista, Elia. Älä murehdi niistä, sillä Minun voimani on kaikki, mitä sinä tarvitset."

274 Muistan, kuinka kerran seisoin erään suuren pyhäkön lähellä ja sanoin: "Herra, saisin hävetä, jos he tulisivat minun toimistooni."

Hän sanoi: "Minä olen sinun osasi. Näettehän. Minä olen sinun osasi."

275 "Heikkoudessa Minun voimani on väkevä. (Paavali tai Elia tai kuka tahansa sinä oletkin! Minun täydellinen Tahtoni tulee tehdyksi, kun te menette pois tieltä. Silloin sinun heikkoudessasi Minä olen voimakas. Minä Se olen! Minä olen Voimakas, joka tulee sisälle ja täyttää."

276 Voin nähdä hänet kävelemässä suoraan alas tuota Samarian tietä noiden pienten vanhojen silmien näyttäessä sellaisilta, pojat, jonkinlainen puolihymy kasvoillaan. Veli hän käveli suoraan sinne Ahabin läsnäoloon. Hän ei sammaltanut eikä änkyttänyt, Ei, Ei! Tuon vanhan luisevan rinnan sisällä sykki sydän, jossa asui Pyhä Henki. Kyllä, todellakin! Hän käveli alas tuota tietä ja meni suoraan Ahabin eteen ja sanoi: "Ei edes kaste tule lankeamaan ennen kuin minä kutsun sitä."

277 Hän tömäytti jalkaansa maahan, kääntyi ympäri ja takaisin ylös korpeen hän painui. Jumala sanoi: "Se oli hyvin tehty, Elia, tulehan tänne ylös. Minä olen käskenyt korppeja ruokkimaan sinua nyt, ja sinä saat istua täällä ylhäällä jonkun aikaa."

278 Kun hän oli heikko, silloin hän tuli voimakkaaksi. Kyllä vaan. Hän ravisteli taivaita, niin ettei sataisi. Hänestä tuli voimakas silloin, kun hän oli menettänyt seurakuntansa ja menettänyt kaiken, mitä hänellä oli. Mutta hän pysyi Jumalan Sanan kanssa, ja sitten hänellä oli voima sulkea taivaat.

279 Kun Jaakob oli menettänyt kaikki voimansa, Jumala antoi hänelle voiman tulla prinssiksi.

280 Kun Paavali oli kadottanut koulutuksensa ja kaiken oman teologiansa, Jumala teki hänestä lähetyssaarnaajan pakanoille.

281 Kun Mooses oli kadottanut kaikki omat kykynsä ja tullut heikoksi, Jumala teki hänet voimakkaaksi ja lähetti hänet kahdeksankymmentä

vuotiaana Hengen voimassa Egyptiin, hänen partansa riippui alas, vaimo istui muulin selässä poika sylissään ja hänellä oli keppi kädessään, kun hän meni alas ja voitti Egyptin. Kyllä. Näettekö? Ei armeijaa takanaan, niin kuin hän olisi halunnut mennä, vaan Hengen voimassa. Aamen!

Kun te olette heikko, silloin te olette voimakas.

282 Kävellessään alas tietä hän ei änkyttänyt eikä kompastellut, vaan käveli suoraan Ahabin läsnäoloon ja sanoi: "Minulla on Herran Sana." Ahab sanoi: "Sinä olet se, joka aiheutat harmia Israelille."

283 Hän sanoi Ahabille: "Sinä olet se, joka aiheutat harmia Israelille." Kyllä vaan. Oi, veli! "Tuo esiin ne älykkäät papit, joita sinulla on täällä, ja katsokaamme, kuka on Jumala." Siinä se on teille. "Kiivetään ylös Karmel vuorelle ja annetaan tuon Jumalan, joka vastasi helluntaina, vastata jälleen. Katsokaamme, onko Jumala yhä sama Jumala, onko Jeesus sama eilen, tänään ja iankaikkisesti." Hän tuli pois vuorelta, ja hänellä oli Sanoma. Kyllä. Hän tuli todella heikoksi ja menetti kaiken ennen kuin hän teki niin. Hänen täytyi tulla heikoksi ennen kuin hän saattoi tulla voimakkaaksi.

284 Siinä on Evankeliumin yksinkertaisuus, joka saa ihmiset ymmälle. He yrittävät tehdä Siitä jonkinlaisen suuren älyllisen asian, kun se on yksinkertaisuudessa. Mutta Jumala käyttää työkaluinaan nöyryyttä, heikkoutta ja yksinkertaisuutta tehdäkseen työnsä niiden kanssa. Se on vain työkalu Jumalan kädessä.

285 Kristuksen edellä juoksijan, Johannes Kastajan, Sanoma oli niin yksinkertainen, että Se meni ihmisten päiden ylitse. Kuunnelkaa hetkinen. (Toivon, etten pidä teitä liian pitkään, kun seisotte täällä seinustolla.) Katsokaa Johannesta, kun... Kaikki profeetat olivat todistaneet Messiaan tulemuksesta. Eräs heistä sanoi: "Vuoret hyppivät kuin pienet oinaat. Toinen sanoi: "Puut taputtavat käsiään." Eräs sanoi: "Kaikki matalat paikat korotetaan ja korkeat paikat alennetaan." Oi, millainen päivä!

286 Oletteko koskaan kuvitelleet profeettakoulua ja heidän järjellistä käsitystään siitä? Oi, heillä oli se kaikki niin klassillisesti! Mutta kun se tapahtui, niin korvesta tuli esiin saarnaaja, joka ei ollut elämässään käynyt päiväkään koulua, ja mahdollisesti hänen kielioppinsa oli yhtä huono. Hänen isänsä oli pappi, mutta Jumala vei hänet pois siitä. Me puhuimme siitä opettaessamme viime sunnuntaina. Hän ei sallinut hänen sekoit-

tua niiden kirkkokuntien kanssa, vaan vei hänet ulos korpeen kouluttaakseen hänet itse. Senkaltaisen, joka tulee pysymään Jumalan Sanan kanssa.

287 Tullessaan ulos erämaasta hän oli noin kolmekymmentävuotias. Voin kuvitella hänet siellä musta sekainen parta kasvoillaan ja palanen lampaannahkaa vyötäisillään, kun hän seisoi polviaan myöden mudassa ja sanoi: "Minä olen se, josta profeetta Jesaja puhui." Ja kun jotkut kirkkokunnista tulivat sinne, hän sanoi: "Älkää ajatelko sanovanne itseksenne: 'Meillä on tätä ja tuota', sillä Jumala kykenee näistä kivistä herättämään lapsia Aabrahamille!" Miksi? Hänellä oli NÄIN SANOO HERRA! Hänellä oli Sanoma. Jumala ennusti, että Hän oli tulossa. Ja hän tuli sellaisessa yksinkertaisuudessa, että se meni heidän päittensä ylitse.

288 Kun Jeesus tuli, Hän sanoi: "Mitä te menitte sinne ulos katsomaan, älykästä puhujaako, joka voidaan muuttaa metodistista baptistiksi tai baptistista presbyteeriksi tai presbyteeristä helluntailaiseksi tai helluntailaisesta joksikin muuksi? Menittekö te katsomaan ruokoa, jota mikä tahansa tuuli heiluttaa? Sellainen ei Johannes ollut!" Hän kysyi: "Menittekö te sinne ulos nähdäksenne miehen, joka olisi ollut puettu hienoihin vaatteisiin? He ovat kuningasten palatseissa, senkaltaiset saarnaajat. Mutta mitä te menitte katsomaan, profeettaako?" Ja Hän sanoi: "Hän oli enemmän kuin profeetta!"

289 Johannes oli enemmän kuin profeetta. Ja katsokaa, hän tuli nöyremmin kuin kukaan heistä. Mutta hän oli enemmän kuin profeetta. Tiedättekö te, mikä Johannes oli? Hän oli liiton sanansaattaja. Varmasti hän oli sitä. Hän meni profeetan ohitse. Profeetta on näkijä, joka näkee asioita. Johannes myös näki, mutta hän oli enemmän kuin sellainen. Hän oli liiton sanansaattaja. Jeesus sanoi: "Tämä on hän, josta on sanottu: 'Minä tulen lähettämään sanansaattajani kasvojesi edellä.'" Sellainen hän oli, liiton sanansaattaja. Varmasti! Se yksinkertainen tapa, miten hän tuli, sokaisi älykkään.

290 Nyt meidän täytyy lopettaa hetken kuluttua, mutta minulla on vielä muutamia asioita, jotka haluan sanoa tässä, muutamia raamatunpaikkoja ja muistiinpanoja.

291 Miten oli tuon leskinaisen kanssa, jolla oli vain kourallinen jauhoja? Hän oli tullut heikommilleen, hän oli mahdollisesti kuolemassa nälkään. Hänellä ei ollut jauhoja. Hän ei voinut mennä lainaamaan keneltäkään, koska kenelläkään muulla ei myöskään ollut. Mutta hän tuli tuolle pai-

kalle. Hän oli suuri uskovainen. Hänen miehensä oli ollut suuri Jumalan mies. Ja hän oli leski, jolla oli lapsi. Ja hänellä oli vain kourallinen jauhoja, mutta siinä oli tarpeeksi. Siinä oli kaikki, mitä hän tarvitsi. Vihkiytyneenä Jumalan käsissä hän eli kourallisella jauhoja kolme vuotta ja kuusi kuukautta. Hän oli tullut heikoksi.

292 Hän meni tuona aamuna ulos noutamaan kahta keppiä pannakseen ne yhteen. Näettehän, nuo kaksi keppiä olivat Risti. Hän sanoi: ”Minä noudan kaksi keppiä.” Hän ei sanonut: ”Noudan sylillisen”, vaan vain kaksi tikkua. Siinä se on. Näettekö symbolin?

293 Ja entisaikaan sytytettiin tuli panemalla kaksi runkoa ristiin ja sytytettin se keskeltä. Kun minä leiriydyn vuoristossa yöaikaan, niin välttyäkseni paleltumasta, minä panen yhden rungon näin päin ja toisen näin päin ja yön aikana minä vain työnnän niiden päitä yhteen, ja ne palavat loppuun, aivan samalla tavalla kuin tekin tullessanne ristin kautta.

294 ”Minulla on kaksi keppiä ja minä tulen leipomaan tästä kourallisesta jauhoja pienen kakun itseäni ja poikaani varten. Me syömme sen ja sitten kuolemme.” Hän oli todella heikossa tilassa, eikö vaan? Ja hän kääntyi ympäri mennäkseen takaisin sisälle. Oi, tuota kuumaa aamua! Oli ollut niin pitkään satamatta. Ei ollut vettä, ja ihmiset kirkuivat ja olivat kuolemassa kaikkialla. Ei ollut mistä lainata, mitään ei ollut tehtävissä. Hän oli tiensä päässä. Hän oli heikkoudessansa. Hän sanoi: ”Minä tulen leipomaan sen itselleni ja pojalleni, ja sitten me syömme sen ja kuolemme.” Niinpä hän kääntyi ympäri mennäkseen...

295 ”Hetkinen vain!” Hän katsoi taakseen. Ja tuo vanha karvanaama oli siellä portilla ja sanoi: ”Mene ja tee ensin minulle pieni kakku ja tuo se minulle.” Oi! ”Nouda minulle vähän vettä ja pala leipää, sillä NÄIN SANOO HERRA!” Oi, se sai sen aikaan. Sen vähän, mitä hänellä oli, hän pyhitti sen Jumalalle. Siitä riitti tarpeeksi ruokkimaan hänet loppuajaksi. Kyllä. Näettehän, kun hän oli heikko, niin silloin hän oli voimakas.

296 Eräällä taas oli astia ja siinä vähän öljyä. Eikä tällä naisella ollut mitään, ja hänen kaksi poikaansa tultaisiin myymään orjuuteen. Hänellä ei ollut mitään muuta kuin tämä pieni astia öljyä. Se ei ollut kovin paljon, hän oli tullut tiensä päähän.

Elia kysyi häneltä: ”Mitä sinulla on talossasi?”

Hän vastasi: ”Vähän öljyä astiassa.”

Hän sanoi: ”Mene ja lainaa naapureiltasi paljon ruukkuja.”

297 Katsokaahan, hän valmistautui ennen kuin se edes tapahtui. Valmistautukaa! Daavid kuuli tuon äänen silkkiäispuussa. Elia näki kämmenenkokoisen pilven ja sanoi: "Minä kuulen sateen runsauden äänen." Jos Jumala voi vain löytää joitakin tyhjiä astioita! Kyllä vaan.

Hän sanoi: "Täytä talo niillä." Aamen!

298 Näettekö, mitä Jumala haluaa? Jumalalla täytyy olla tyhjiä astioita. Kuunnelkaa! Meillä on ollut niin paljon oppia, niin paljon kirkollista hölynpölyä, että olemme tien päässä. On vain yksi asia jäljellä: kääntyminen Jumalan ja Hänen Sanansa puoleen. Ja jos tulette tekemään sen, niin hankkikaa tyhjiä astioita. Ottakaa kaikki metodistit, helluntailaiset ja baptistit ulos niistä ja antakaa niiden olla vain astioita ja asettakaa ne sisälle huoneeseen. Ja sitten ottakaa tämä Astia ja alkakaa kaataa, aamen, alkakaa vain kaataa.

299 Tuolla naisella oli tarpeeksi, jotta se piti huolen hänestä ja hänen lapsistaan ja pystyi maksamaan pois kaikki velat. Miksi? Miksi? Koska hän pyhitti Jumalalle sen vähän, mitä hänellä oli ja seurasi tuon profeetan sanaa, ja hänen kohdallaan päättyivät asiat hyvin.

300 Jumala, lähetä meille profeetta, joka tulee ottamaan Jumalan Sanan eikä mitään muuta, vaan hankkii tyhjiä astioita. Jos Jumala vain voi löytää tyhjiä astioita ja ottaa Jumalan Sanan ja vuodattaa Sen sisälle tuohon henkilöön.

301 Ei niin kuin jotkut sanovat: "Oi, minä vapisin, kun vastaanotin Sen. Minä puhuin kielillä, kun vastaanotin Sen. Minä tanssin Hengessä." Unohtakaa se, näettehän, unohtakaa se!

302 Pysykää vain siellä, kunnes Se tulee, siinä kaikki, kunnes astia on täynnä. Siinä se on. Sillä tavalla te teette sen. Kyllä vaan, voi Sen yksinkertaisuutta! "Astiat täytettiin", kuinka voisimmekaan puhua siitä!

303 Nuo opetuslapset hämääntyivät eräänä päivänä, kun Jeesus sanoi heille: "Täällä on viisituhatta ihmistä, ja he ovat näännyksissä ja nälissään." Oi, voisin pysytellä siinä toisen tunnin. "Viisi tuhatta nälissään." Siellä on satoja miljoonia, jotka näkevät nälkää!

He sanoivat: "Lähetä heidät pois."

Hän sanoi: "Ei ole tarve tehdä sitä. Ruokkikaa te heidät."

304 Voin kuvitella heidän keräävän yhteen kaiken, mitä heillä oli. Ja kun he olivat saaneet kaiken yhteen, he sanoivat: "No niin, me olemme käyneet läpi koko leirin eikä meillä ole penniäkään rahaa, joten me em-

me voi pitää tuota kampanjaa." Näettekö? "Me keräsimme kaiken yhteen ja kaikki, mitä me saatoimme löytää, oli vain viisi pientä keksiä ja kaksi pientä kalaa", aivan niin kuin Daavidin kohdalla oli siellä erämaassa. "Siinä on kaikki, mitä meillä on. Siinä on kaikki, mitä saatoimme löytää. Me olemme tiemme päässä. Me emme voi tehdä mitään muuta, Johannes." Pietari sanoi: "Siinä on kaikki, mitä me voimme tehdä. Me olemme tiemme päässä. Siinä on kaikki ruokatavara, mitä meillä on."

305 Voisin ottaa yhden pienen raamatunpaikan, Apostolien teot 2:38. Ja siinä on kaikki, mitä me tarvitsemme, vain totella Sitä. Teidän ei tarvitse opiskella seminaareissa kaikkea sitä ja tätä. Ainoastaan ottakaa Tämä. Kyllä, ainoastaan ottakaa Tämä, ja siinä on kaikki, mitä te tarvitsette. "Tehkää parannus, jokainen teistä, ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksisaamiseksi, ja te tulette täytetyiksi Öljyllä." Näettekö?? Vain tyhjentykää ja valmistautukaa sitä varten. Siinä on kaikki, mitä te tarvitsette. Kaatakaa vain tippa sisälle ja katselkaa, kuinka se täyttyy.

306 Te tiedätte, että siinä astiassa oli tuskin yhtä tippaa kutakin astiaa kohden. Hän ehkä käytti sormeaan ja tipautti tipan tällä tavalla kuhunkin niistä, ja kun hän katsoi sitä uudelleen, se oli täynnä. Hän vain tipautti sen sinne, ja siinä oli kaikki, mitä tarvittiin, koska se oli siunattua öljyä.

307 Älkää ottako jotakin seminaarikokemusta. Ottakaa Jumalan Sana ja tipauttakaa Se sinne ja katsokaa, kuinka se tulee täyttymään.

308 Te sanotte: "Minkälainen tippa meidän täytyy valmistaa? Ehkä me voimme ottaa jotakin Psalmeista."

309 Ottakaa se, mitä minä sanoin teille: "Tehkää parannus ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä, ja te tulette täytetyiksi tuosta Tipasta." Tarvitaan vain yksi Tippa sitä, ja te tulette täyttymään tuosta Tipasta. Tuota Tippaa Pietari käytti Helluntaipäivänä. Tuota Tippaa Paavali käytti. Tuota Tippaa kaikki opetuslapset käyttivät. Loput siitä tullaan lisäämään sen jälkeen, kun te vain otatte tuon Tipan ja seuraatte sen lävitse, niin kaikki tulee olemaan hyvin.

310 Tulkaa heikoiksi! Tulkaa tyhjiksi! Tyhjentäkää kaikki pois, ja sen jälkeen se tulee tippumaan, ja Jumala tulee tekemään lopun tiputtamisen. Te teette vain sen. Te vain tipahdatte polvillenne ja vastaanotatte sen koko sydämestänne. Tipauttakaa se sydämeenne juuri nyt ja sanokaa:

”Jumala, minä uskon Sen koko sydämestäni!” Jumala tulee huolehtimaan lopuista tipoista, se tullaan täyttämään. ”Te tulette täytetyiksi Pyhällä Hengellä.”

311 Heillä oli viisi pientä keksiä ja kaksi kalaa. Niinpä mitä he tekisivät? He tulivat ja sanoivat: ”Tässä on kaikki, mitä pystyimme keräämään yhteen. Me olemme kykyjemme päässä. Me emme voi löytää mistään yhtään palasta leipää lisää, kenelläkään ei ole sitä. Ja tämä pieni poika oli ehkä tuona päivänä mennyt ”oravakouluun” jääden pois koulusta luvatta ja mennyt sinne alas kalastamaan. Me otimme hänet mukaamme tuolta joelta, ja hän tuli mukaan kuuntelemaan, ja hänellä on niitä viisi.” Kiitos Jumalalle tuosta pienestä pojasta! He sanoivat: ”Ainoa asia, mitä meillä on elämän ylläpitämiseksi, on tämä pienen pieni tippa tässä.”

312 Jeesus sanoi: ”Siinä on tarpeeksi. Tuokaa ne tänne.” Näettekö? ”Tuokaa ne tänne. Antakaa ne Minulle. Antakaa Minulle tuo pieni tippa, niin Minä huolehdin lopusta. Alkakaa te nyt jakamaan sitä, kun Minä annan teille tästä tipasta.”

313 Ja ottakoon jokainen teistä tänä aamuna tipan Apostolien teot 2:38 sydämeenne, ja siitä eteenpäin vain tarkatkaa, kuinka Hän alkaa murtaa Elämän Leipää teille. Tehkää parannus ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksi saamiseksi ja sitten nähkää, eikö Pyhä Henki tulekin sisälle ja ala tiputtamaan *tätä* ja tiputtamaan *tuota* ja ala tiputtamaan sinne ja tiputtamaan tänne, ja tulee tapahtumaan Pyhällä Hengellä täyttyminen! Oikein!

314 Teidän ei tarvitse mennä seminaareihin. Teidän ei tarvitse olla älykäs. Ainoa asia, mitä teidän täytyy tehdä, on tulla tuntemaan, että te ette ole yhtään mitään. Sallikaa Jumalan saada ote teistä, ja Hän tulee huolehtimaan lopusta.

315 Hyvä on, silloin tuo ääni sanoi: ”Tuokaa ne tänne.” Sitä Jumala haluaa tänä aamuna. Tuokaa Hänelle joukko tyhjiä astioita. Hän tulee huolehtimaan lopusta. Kyllä vaan.

316 Sokea Bartimeus istui siellä portilla ryysyissään ja kylmissään. Oi, se oli hänen heikoin hetkensä, kun hän kuuli Äänen sanovan: ”Tuokaa hänet tänne.” Se on oikein, joskus se on teidän heikoin hetkenne.

317 Siellä oli Maria haudalla sydän särkyneenä. Hänen lapsensa, hänen poikansa oli tapettu, ja kaikki toivo oli mennyt. Ja hän meni sinne balsamoidakseen Hänet, eikä edes Hänen ruuminsa ollut siellä. Ja hän kuuli

Äänen sanovan: ”Miksi sinä itket, nainen?”

318 Hän sanoi: ”He ovat vieneet pois minun Herrani. Ja minä...” Pikku raukka. Hänen lapsensa oli häväisty. He olivat riisuneet Hänet alastomaksi ja ripustaneet Hänet sinne ristille ja ristiinnaulinneet Hänet sinne sen jälkeen, kun Hän oli väittänyt olevansa Messias, sen jälkeen, kun hän tiesi Pyhän Hengen varjostaneen hänet, ja hän tiesi synnyttäneensä tämän Lapsen. Se oli Jumalan Lapsi. Hän oli nähnyt Hänen tekonsa, ja nähnyt kuinka heikoimmalla hetkellä...

319 Ja siellä Jeesus oli seissyt pahaa vastaan, seissyt noita organisaatioita vastaan, seissyt noita fariseuksia vastaan. Ja Hän tuli heikoksi ja alisti itsensä kuolemaan ja kuoli niin kuin syntinen ristillä kantaen meidän syntimme. Psalmit ja profeetat olivat satoja vuosia aikaisemmin sanoneet nuo Sanat, ja he uskoivat heitä ja kinastelivat noista Sanoista, ja Hän sanoi nuo samat Sanat Golgatalla, eivätkä he voineet nähdä sitä.

320 ”Jumalani, Jumalani”, sanoi Daavid, ”miksi Sinä hylkäsit Minut?” Psalmi 22: ”Kaikki Minun luuni tuijottavat Minua, eikä yhtäkään niistä ole rikottu. He nyökyttävät päätään ja sanovat: ’Hän pelasti toisia, itseään Hän ei voi pelastaa.’” Ja kaikki profeettojen puhumat asiat olivat siellä! Ja Jeesus, kuollessaan piti kiinni tuosta Sanasta alistaen itsensä, Jumala, Immanuel, tuli niin heikoksi, että Hän alisti itsensä kuolemalle ja haudalle ja sielunsa helvetille. Se oli heikkoutta! Mutta tuosta täydellisestä antautumisesta Hän tuli esiin tuona pääsiäisaamuna aloittaen tiensä alhaisimmasta.

321 Hän oli Korkein ja Hän tuli alhaisimmaksi. Hän tuli alhaisimpien ihmisten luo ja alhaisimpaan kaupunkiin. Ja pienin mies kaupungissa katsoi alaspäin Häneen. Sieltä Hän meni kuolemaan ja kuolemasta hautaan ja haudasta helvettiin, alhaisimpaan, mitä voi olla, alhaisimpaan helvettiin, mitä voidaan ajatella. Hän meni sinne.

322 Mutta sitten sieltä Jumala alkoi nostaa Häntä ylös. Paratiisin kautta ja sieltä hautaan ja haudasta Kirkkauteen niin korkealle, että Hänen täytyy katsoa alaspäin nähdäkseen Taivaan. Hän korotti Valtaistuimensa Taivaaseen!

323 Tuo pieni särkynytsydäminen äiti seisoi siellä tietämättä tätä. Hän sanoi: ”He ovat vieneet pois minun Herrani, enkä tiedä minne.” Se oli hänen heikoin hetkensä, mikä hänellä koskaan oli ollut. Hänen Herransa oli poissa. He olivat ristiinnaulinneet Hänet ja ripustaneet Hänet alas-

tomana sinne noiden ihmisten eteen. He olivat puhkaisseet keihäällä Hänen kylkensä, ja veri oli vuotanut, ja hän oli kuullut Hänen huutavan ristillä, ja hän oli nähnyt koko maan vapisevan ja koko taivaiden julistavan, että Hän oli kuollut. He ottivat Hänet alas jäykkänä ja kylmänä ja panivat Hänet hautaan. Hän ajatteli: "Viimeinen kunnianosoitus, jonka voin osoittaa rakasta lasta kohtaan, on tulla ja balsamoida Hänet, ja nyt he ovat vieneet Hänet pois." Ja hän seisoi siellä itkemässä. Tuo pieni äiti seisoi siellä itkemässä ja sopertelemassa. Oi, se oli heikoin hetki.

324 "Miksi itket sinä nainen?" kuului Ääni hänen takaansa.

Hän ajatteli sen olevan hautausmaan hoitajan ja sanoi: "Oi, he ovat vieneet pois..." Hän oli niin heikko, ettei hän voinut edes kääntyä ympäri. Hän sanoi: "Olen ollut ylhäällä nyt kaikki nämä kolme päivää ja yötä. Seisoin katselemassa ristiinnaulitsemista. Minä tarkkailin omaa Rakastani ja minä tiedän, että Hän oli Jumalan Poika. Minä tiedän, että Hän oli! Ja kuitenkin he..." (Hän katseli toiseen suuntaan, ja Jeesus seisoi hänen takanaan.) "Ja he veivät Hänet pois ja ristiinnaulitsivat Hänet. Minä näin Hänen nostavan kuolleen ylös haudasta. Minä näin Hänen tekevän ihmeitä ja ihmeitä. Ja minä tiedän, että Pyhä Henki... Jumala tuntee sydämeni, että minä olin viaton kaikkeen, ja Pyhä Henki antoi minulle tuon Vauvan ilman, että tunsin miestä. Kuinka tiedänkään, että se on totta! Ja minä näin Häntä häpäistävän. He riisuivat Hänet ja löivät Häntä ja ripustivat Hänet sinne ylös. Hän kuoli kauhistuttavimman kuoleman. Minä rakastan Häntä enkä välitä, mitä he ovat tehneet Hänelle. Minä kuitenkin haluan haudata Hänet. Haluan antaa Hänelle oikean hautauksen, ja nyt he ovat vieneet Hänet pois. Päiviä ja päiviä minun sydämeni on särkynyt, ja nyt vain seison tässä tilassa. Minä en tiedä, mitä he ovat tehneet Herralleni."

325 Hän sanoi: "Maria." Ja silloin hän oli voimakas. Aamen! "Mene ja kerro Minun opetuslapsilleni, että Minä tulen kohtaamaan heidät Galileassa."

326 Heikkouksissaan heidät tehtiin voimakkaiksi. Kun te olette heikko, niin silloin teistä tulee voimakkaita.

327 Pietari, sen jälkeen kun hän oli ollut kalastamassa... Hänen ammattinaan oli kalastaminen. Minä tavallaan pidän hänen ammatistaan. Niinpä hän oli ollut siellä kalastamassa, hän oli kokonaan lannistunut tietäessään kieltäneensä Kristuksen. Oi! Hän oli kuullut tuon profeetan sanovan: "Pietari, sanotko sinä rakastavasi Minua?"

328 Hän sanoi: ”Oi Herra, Sinä tiedät, että rakastan Sinua.” ”Minä rakastan Sinua. Minä olen valmis kuolemaan Sinun puolestasi.”

329 Hän sanoi: ”Pietari, sinä luulet tarkoittavasi sitä, mutta ennen kuin kukko laulaa, sinä olet kieltävä Minut kolmesti. Näettekö, sinä tulet kieltämään Minut kolmesti ennen kukon laulua.”

330 Ja sitten hän oli nähnyt sen tapahtuvan, kun hän seisoi siellä ja sanoi: ”Minä en tunne Häntä. Ei, minä en tiedä mitään noista helluntailaisista tuolla.”

331 Ei ole vielä aika lopettaa saarnaamista. Se on vain minun kelloni, joka on saanut kohtauksen. Minä tiedän, että minun tulisi lopettaa nyt, mutta minä en voi lopettaa juuri nyt, koska minun täytyy päästä loppuun tämän kanssa.

332 Hän sanoi: ”Minä tiedän kieltäneeni Hänet. Minä kielsin Hänet Pilatuksen ollessa läsnä. Minä kielsin Hänet silloin, kun tuo pieni nainen tuli luokseni ja sanoi: ’Etkö sinä ole yksi heistä?’ ’En!’ Ja minä jopa kirosin.” Oi, hän oli kurjassa tilassa. Hän oli kieltänyt Hänet. Hän oli nähnyt Jeesuksen seisovan siellä ja katsovan häntä, kun kukko kiekui. Hän oli lähtenyt ulos. Oi, hän oli niin lannistunut ja sanoi: ”Miksi minun vielä tulisi elää?”

333 Ja sen jälkeen hän sanoi: ”Minä luulen, että alan jälleen kalastamaan. En voi saarnata enää, joten minä menen ja alan jälleen kalastajaksi.” Hän oli heitellyt verkkojaan koko pitkän yön eikä hänellä ollut yhtään kalaa. Ja hän oli heikossa hetkessä. Hänellä ei ollut yhtään mitään. Hän oli lannistunut, ja hänen kykynsä olivat lopussa.

334 Hän ajatteli olevansa suuri mies, kun hän oli leikannut ylipapin pojalta korvan pois sillä tavalla. Hän ajatteli olevansa suuri kaveri, tiedättehän, hän oli oppinut jotakin. Mutta hän ei tiennyt yhtään mitään! Hänen täytyi unohtaa se kaikki.

335 Ja siellä hän oli ja sanoi: ”Yhden asian minä tiedän, minä olen kalastaja. Minä voin yhä saada elatukseni kalastuksesta.” Hän heitti verkkoa koko yön eikä saanut mitään. Oi, miten lannistavaa! Joka kerta vetäessään sen ylös, oli vain tyhjä verkko. Ja hän oli niin lannistunut! Hän oli heikoimmalla kohdallaan ja sanoi: ”Minusta tuntuu, että voisin aivan hyvin hypätä pois tästä veneestä. Minä en kuitenkaan ole minkään arvoinen.”

Hän kysyi: ”Oletteko saaneet yhtään kalaa, lapset?”

336 Hän katsoi rannalle ja siellä seisoi mies. Hän sanoi: ”Ei, me olemme työskennelleet koko yön emmekä ole saaneet mitään. Ja minä ajattelin olevani kalastaja.”

”Oletko se sinä, Simon?”

337 ”Kyllä. Olen työskennellyt koko yön saamatta mitään. Meillä ei ole kalaakaan.” Hän sanoi: ”Heitä verkkosi toiselle puolelle.”

338 ”Mitä?” ”Toiselle puolelleko? Mehän olemme tehneet niin!” ”Heitä se toiselle puolelle.” Hän heitti verkkonsa ulos ja alkoi vetää. Ja sitten hän tuli voimakkaaksi. Hän sieppasi vanhan kalastustakkinsa ja kietoi sen ympärilleen ja sanoi: ”Veljet, se on Hän!”

339 Ja hän oli ennen heitä rannalla, vaikka he soutivat niin nopeasti kuin pystyivät. Hän voitti heidät uimalla kalastustakki päällään ja oli rannalla ennen heitä. Miksi? Hän oli voimakas. Kun hän oli vahva, hän ei voinut tehdä yhtään mitään, mutta kun hänestä oli tullut heikko, hän tuli voimakkaaksi. Kyllä vaan.

340 Oi, Jumalan sotasuunnitelma on ottaa tyhjiä inhimillisiä astioita ja ravistella maailmaa heillä. (Nyt, vain hetki, niin lähdemme.) Kuten helluntaina, mitä Hän teki? Heiltä otti kymmenen päivää tulla kokonaan tyhjennetyiksi. Mutta he olivat kaikki siellä astiat ylöspäin käännettyinä, ja Jumala otti itsensä ja täytti heidät. Siinä kaikki! Hän vuodatti itsensä heihin ja he ravistelivat maailmaa.

341 Siitä on tarve tänään. Sitä me tarvitsemme tänään, tyhjiä astioita, niin että Jumala voi täyttää heidät. Minun täytyy tässä nyt ohittaa paljon. Jumala ei voi käyttää heitä, niin kauan kuin he jo ovat täytettyjä. Jos te olette täynnä teologista koulutusta, Jumala ei voi käyttää teitä. Jumalalla täytyy olla tyhjiä astioita, niin että Hän voi täyttää heidät.

342 Elia ei sanonut: ”Mene ja hae astioita ja lainaa paljon öljyä, niin me katsomme, voisimmeko saada hyvän myyntihinnan siitä, niin että sinä saisit vähän voittoa ja voisit maksaa takaisin naapureillesi.” Hän sanoi: ”Mene ja hae tyhjiä astioita. Siinä on kaikki, mitä tarvitset.”

343 Sillä tavalla se tapahtui Helluntaina. Heillä oli tyhjät astiat, niin että Jumala pystyi täyttämään heidät. Veli, tämä päivä vaatii sitä. Tänä päivänä täytyy olla niin. Meillä joko on se tai me kuolemme. Minä tulen nyt lopettamaan. Kuunnelkaa! Meillä täytyy olla se tai me kuolemme.

344 Nämä suuret kirkolliset koneistot, joita meillä on, suuret seurakuntamoottorit ovat karstoittuneet ja ne nakuttavat hengellisesti. Minä us-

kon, että kampi-startissa on vikaa. Jokin on mennyt vikaan. He käyttävät väärän laatuista bensiiniä, ja se on kokonaan karstoittunut. He käyttävät seminaarikokemusta Pyhän Hengen asemesta.

345 Meidän maamme suuret herätykset, meidän suuret miehemme, meidän parantumiskampanjamme, ne ovat kaikki epäonnistuneet. Me tiedämme, että niin on. Katsokaa meidän uljasta evankelistaamme, Billy Grahamia, joka on kulkenut maata ristiin rastiin ja edes takaisin. Mitä hyötyä siitä on ollut? Oral Roberts parantumiskampanjoineen kaikkialla, ja se on vain koko ajan tulossa pahemmaksi.

346 Koska siinä ovat kaikki baptistit, presbyteerit, helluntailaiset ja kaikki nämä toiset erilaiset organisaatiot tulleet yhteen. Mikä se on? Se on valtavan suuri kirkollinen moottori, jonka Jumala on teitä varten täyttänyt karstalla. Se vain köhii ”köh”, jump, jump, jump, ”köh”, jump, jump, jump, hieman siellä ja täällä. Se on loppu. Se on kulunut loppuun. Bensiini loppui, ja te kaadoitte vettä sen tilalle. Kaikki on mennyttä. Tyhjät renkaat molemmilla puolilla. Me olemme kauhistuttavassa tilassa. Kirkollinen moottori on pysähtynyt.

347 Ja veli, kansi on nostettu pois helvetin päältä. Se on oikein. Ja riivaajavoimien virrat vuotavat kaikkialta. Se on voittanut kansakunnat. Se on voittanut politiikan, niin että se on mädäntynyt ytimiään myöden. Se on voittanut seurakunnat, niin että he eivät tiedä mistään muusta kuin kirkkokunnasta.

Te kysytte: ”Oletko sinä kristitty?”

”Minä olen metodisti.”

”Oletko sinä kristitty?

”Minä olen helluntailainen.”

348 Aivan niin kuin eräänä päivänä sanoin, ettei se merkitse mitään sen enempää kuin olisi porsas tai sika tai hevonen tai jotakin muuta. Sillä ei ole mitään tekemistä sen kanssa. Te olette kristitty, kun te olette syntyneet uudestaan ja täyttyneet Pyhällä Hengellä, ei sitä ennen eikä ennen kuin te olette täydellisesti antautuneet Hengelle. Jos te ette ole antautuneet Hengelle, niin silloin te ette ole syntyneet uudelleen eikä teillä ole Pyhää Henkeä. Te saatatte kyllä puhua kielillä ja väristä ja hypätä ja juosta ja tehdä kaikenlaista...

349 Paavali sanoi: ”Minä voin siirtää vuoria uskon kanssa. Minä voin parantaa sairaita ja minulla voi olla Raamatun tieto. Minä voin mennä se-

minaariin ja oppia koko tämän asian, sen kaiken, mutta minä en ole vielä mitään!" Hallelujaa!

350 Oi niin, onko kansi otettu pois! Riivaajat, perkeleen voimat, kiertävät ympäri kristillisyyden nimen alla opettaen oppina ihmisten käskyjä", teologisten seminaarien oppeja ja jättävät Raamatun pois.

351 Hallelujaa! Kuka on kykenevä, kuka on tarpeeksi voimakas, kuka on tarpeeksi viisas? Kuka on tarpeeksi väkevä kesyttämään tämän leegion, joka riisuu vaatteet pois meidän naisiltamme saarnaajien nimissä, metodistien, baptistien ja jopa helluntailaisten? He maalaavat kasvonsa kuin Iisebelit ja leikkaavat hiuksensa ja käyttävät pitkiä housuja kuin miehet. Meidän saarnaajamme eivät nouse ylös ja kerro siitä heille. Perkeleen riivaamat! Se oli leegio, joka repi vaatteet pois päältään. Kuka on tämä ulvova perkele?

352 Kuka on tarpeeksi voimakas? Minkä kaltainen kirkkokunta on kykenevä voittamaan hänet, joka kulkee ylös ja alas näiden kirkkokuntien hautakivien kautta ja huutaa: "Ihmeiden päivät ovat ohitse, ja me emme tarvitse Pyhää Henkeä"?

353 Ja kuka voi kesyttää tuon perkeleen? Jumala! Me emme voi tehdä sitä kirkkokuntien avulla. Me emme voi tehdä sitä kirkollisilla voimilla. Mutta erään kerran siellä oli Ääni, joka teki sen, aamen, joka kesytti nuo perkeleet ja pani heidät oikeaan mielentilaan ja vaatetti heidät. Tuo sama Ääni antoi meille lupauksen: "Niitä tekoja, joita Minä teen, tulette myös te tekemään." Te ette tule koskaan tekemään sitä auton avulla, jonka moottorin kirkollinen bensiini on karstoittanut. Te ette tule koskaan tekemään sitä organisaatiossa. Te tulette tekemään sen, kun te tulette tyhjiksi ja heikoiksi ja vuodatatte ulos kaiken itsestänne ja sallitte Pyhän Hengen tulla ja huuhdella joka paikan itsestänne ja imeytyä jokaiseen osaan ruumiistanne. Se on ainoa tapa tehdä se. Me emme tarvitse mitään organisaatiota.

354 Se mitä me tarvitsemme, oi Jumala, minä tunnen Sen vuotavan sisälle täällä juuri nyt. Se, mitä me tarvitsemme, on Jumalan profeetta, joka nousee Jumalan ukkosen kanssa, hengellisen salaman kanssa, joka ravistelee tämän maailman häpeämään! Hallelujaa! Tyhjiä astioita Hän tarvitsee, (näin on), uloskutsutun Seurakunnan, tuon pienen vähemmistön, joka tulee vastaanottamaan Jumalan voiman ja siunaukset ja Hänen Sanomansa. Hallelujaa! Sitä me tarvitsemme.

355 Tulkaa heikoiksi, niin että voitte tulla voimakkaiksi. Se tulee voittamaan jokaisen perkeleen. Se tulee panemaan oppineet häpeään. Se tulee tuomaan esiin miehet ja naiset, jotka Jumala on kutsunut, ja heidät ainoastaan.

356 Muistakaa: ”Niin kuin oli Nooan päivinä, niin tulee olemaan Ihmisen Pojan tulemuksessa, kun kahdeksan sielua pelastui.” Elian päivinä siellä oli vain seitsemän tuhatta, joilla oli Se. Oi, ajatelkaa vain, missä me elämme nyt. Kun Johannes tuli näyttämölle, tuo pieni seurakunta oli varmasti vähemmistönä, mutta siellä oli tyhjiä astioita, joihin Öljy voitiin kaataa. Jumala, salli meidän tyhjentää itsemme.

357 Tulkaa tyhjiksi, ystävät. Tulkaa heikoiksi! Kieltäkää omat kykynne! Ja te, jotka kuuntelette näitä nauhoja, minne hyvänsä ne tulevatkin, tyhjentäkää itsenne. Vuodattakaa itsenne ulos Jumalan uhrialttarille. Antakaa Enkelin tulla tulisen hiilen kanssa ja täyttää astia Kaikkivaltiaan Jumalan voimalla. Sitten Hän tulee tekemään teistä voimakkaita. Hän tulee antamaan teille armon voidaksenne seistä.

358 Kumartakaamme päämme hetkeksi. Oi Herra, toinen sunnuntaiaamu on mennyt, ja me olemme istuneet tässä juhlallisessa kokouksessa, missä miehet ja naiset tuntevat Sinut, ja missä Sinun Henkesi asuu heidän sydämissään, ja he uskovat Sinuun ja ovat toimineet jokaisen Sanan mukaan, niin kuin Sinä olet käskenyt meidän tehdä. Ja me kiitämme Sinua näistä ihmisistä.

359 Ja siellä voi olla toisia, siellä maissa, minne nämä nauhat tulevat menemään, missä pienet nöyrät naiset ja miehet tulevat viemään ne koteihin ja heimojen keskuuteen ja toisiin maihin. Ja voikoot he kuulla, Herra, ja ymmärtää, tyhjentää itsensä, niin että Pyhä Henki voi täyttää heidät.

360 Siellä voi olla joitakin jopa tänä aamuna, Herra, jotka ovat tyhjentäneet itsensä sen jälkeen, kun me aloimme puhua, ja jotka ovat käsittäneet, että he ovat luottaneet liian paljon omiin ajatuksiinsa, omiin kykyihinsä ja luottaneet heidän oman yksinkertaisen inhimillisen mielensä terävyyteen, joka ei ole mitään muuta kuin saastaa Jumalan edessä. Oi Jumala, voikoot he tyhjentää itsensä nyt ja nöyrästi alistaa itsensä ja tulla Hengen täytettäviksi. Suo se Herra.

361 Raamatussa on sanottu, että ”niin moni kuin uskoi, kastettiin…” Tässä rakennuksessa istuu tänä aamuna, Isä, pieni nainen tuolla takana. Ja

minä muistan rouva Hicksin tulleen luokseni eräänä iltana, kun hän makasi siellä ollen vain luuta ja nahkaa, nahka pingotettuna hänen ylitseen, syövän syötyä hänet. Hänen aviomiehensä ei vielä ollut kristitty. Ja minä muistan tuon rukouksen, jonka rukoilin tuona iltana: "Jumala, lähetä pieni Daavid leijonan perään yksinkertaisen pienen lingon kanssa ja tuo tuo karitsa takaisin." Minä sanoin: "Tämä syöpä on ottanut sisareni. Se on perkele. Minä tiedän, että Sinä olet Jumala. Olen nähnyt Sinut, Herra, ja minä tiedän. Olen puhunut Sinun kanssasi, ja Sinä olet puhunut takaisin minulle. Minä tulen Jumalan lampaan perään: syöpä, päästä hänet vapaaksi!" Sitten käskin häntä Jeesuksen Kristuksen Nimessä: "Mene kotiin." Ja hänen aviomiehensä, joka ei vielä ollut antautunut, uskoi tuon Sanan ja vei vaimonsa kotiin. Täällä hän on tänä aamuna, voimakas, terve nainen. Syöpä on mennyt, ja hän tulee tänä aamuna kastettavaksi Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Oi Jumala, kiitos Sinulle tästä tyhjästä astiasta, joka on valmis täytettäväksi. Jumala, minä rukoilen, että Sinä tulet siunaamaan tuota sielua.

362 Herra, tämä on vain esimerkki monista muista. Minä rukoilen, että Sinun siunauksesi lepäisi tämän kuulijakunnan yllä vakavasti, Jumala, kunnioittavasti.

363 On vain yksi asia jäljellä, Isä, jonka voin nähdä, ja se on se, että Sinä nostat jossakin ylös joitakin tyhjiä astioita ja panet tämän maailman häpeämään itseään tai lähetät Jeesuksen nopeasti. Loppu on täällä, Herra, ja on vain kaksi asiaa jäljellä tehtäväksi, ja meidän täytyy nähdä se juuri nyt, sillä me tiedämme, että se on lopussa. Me joko tulemme näkemään jotakin valtavaa nousevan esiin juuri nyt, tai sitten me tulemme näkemään Herran tulemuksen.

364 Kaikki profetiat ovat täyttyneet. Viimeinen asia, ennen kuin Seurakunta otettiin ylös, ennen kuin Se otettiin ylös Ilmestyskirjan 3. luvussa, oli sanansaattajan tuleminen Laodikean Seurakuntajaksolle, joka "kääntäisi ihmisten sydämet takaisin aikaisten isien puoleen" tuodakseen heidät takaisin varsinaiseen helluntaihin, jonka he väittävät itsellään olevan. Siellä tulee olemaan tuhansia kertaa tuhansia, niin kuin oli Nooan päivinä, Herra, jotka tulevat kadotetuiksi. Monet heistä tulevat olemaan kadotettuja. Me näemme sen jo täyttyneen, Isä.

365 Tule, Herra Jeesus, tempaa pois Sinun Seurakuntasi. Ja jos se on Sinun tahtosi, Herra, juuri ennen kuin Seurakunta on ylöstemmattu, voikoon nousta Voima. Oi Jumala, täytä nämä astiat. Nosta heidät ylös Her-

ra! Ravista tätä maailmaa vielä kerran. Me tiedämme, että silloin on aika päättynyt. Silloin ei tule enää olemaan parannuksen tekoa. Se tulee olemaan silloin liian myöhäistä heille. Näytä Voimasi, Herra, täytä nuo astiat ja ravistele tätä maailmaa niin kuin sitä ei koskaan aikaisemmin ole ravisteltu! Ota sitten Sinun Seurakuntasi. Jätä tämä maailma omaan sekasortoonsa, jossa se on, oi Jumala, jossa he taistelevat.

366 Ja sitten me tiedämme, että suuri Pyhä Henki tulee tulemaan juutalaisille sen jälkeen. Kun me näemme sata ja neljäkymmentäneljätuhatta seisomassa Siinain vuorella Karitsan kanssa, mutta Morsian oli silloin jo Taivaassa. Hänet oli jo otettu pois, ja Karitsa oli tullut takaisin (Joosef) tehdäksensä itsensä tunnetuksi omalle kansallensa. Ja Raamattu sanoi, että siellä tulee olemaan erottautuminen heidän keskuudessaan, kun he tulevat katsomaan ja näkevät Hänet seisomassa siellä. Kun Hän tekee itsensä tunnetuksi, he tulevat sanomaan: "Missä Sinä sait nuo arvet?"

Hän sanoi: "Ystävieni huoneessa."

Ja silloin he tulevat sanomaan: "Se oli Hän, jonka me ristiinnaulitsimme."

367 Ja Hän tulee sanomaan niin kuin Joosefkin teki: "Älkää olko huolissanne, koska Jumala teki tämän pelastaakseen pakanain elämän. Se ei ollut teidän vikanne." Ja sitten sanotaan, että he tulevat erottautumaan, yksi perhe toisesta, he tulevat murehtimaan niin kuin ainokaista poikaa, joka on otettu pois kotoa.

368 Oi Isä, tuo päivä on lähellä, joka on päättävä nuo Seitsemänkymmentä Viikkoa. Ja aika on käsillä, Herra.

369 Oi Jumala, voikoot todellisten Jumalan profeettojen äänet huutaa tämän päivän nykyaikaista naista vastaan, tätä nykyaikaista seurakuntaa vastaan, tätä nykyaikaista seurakunnan teologiaa vastaan.

370 Ravistele näitä saarnaajia, jotka pelkäävät sanoa Totuutta. Oi Jumala, ota nämä miehet ja ravistele heitä, niin kuin ei koskaan aikaisemmin, laita heidät häpeämään itseään.

371 Mutta tämän yhden asian me tiedämme ja voimme levätä siinä täydessä luottamuksessa, että "kukaan ei voi tulla, ellei Isä vedä häntä. Ja kaikki, jotka Isä on antanut, tulevat." He tulevat kurottautumaan juuri niin pitkälle kuin Sinun tarkoituksesi on kurottautua. Mutta Sinä sanoit: "Älä pelkää pieni lauma. Teidän Isänne hyvä tahto on antaa teille Valtakunta." Me tiedämme, että Se on totta. Sinä varoitit meitä koko

ajan, että tulisi olemaan vain hyvin, hyvin harvoja, jotka tulisivat olemaan valmiina, kun tuo aika tulee. Sitten siellä tulee olemaan suuri ylösnousemus, ja kaikki nuo lunastetut, jotka ovat olleet lunastettuja kautta ajanjaksojen, tulevat nousemaan ylös. Mutta näinä viimeisinä päivinä, juuri lopun aikana, tuo Seurakunta tulee olemaan siellä varmasti vähemmistönä.

372 Niinpä me näemme sen, Isä, me näemme hetken Sanoman. Me näemme, kuinka Se hyljätään. Me näemme yhteydestä kieltäytymisen. Me näemme kaikki nämä asiat.

373 Me näemme ihmisten tunnustavan, että he eivät ole "yhtään mitään". He vain haluavat olla täytettyjä Sinun kanssasi, Herra. Minä rukoilen, että Sinä ravistelisit maailmaa heidän kanssaan vain muutama päivä ennen Herran Tulemusta.

374 Meidän keskuudessamme on nyt sairautta, ja on ihmisiä, jotka tarvitsevat fyysistä parantumista. Me emme halua jättää heitä ulos, Herra, sillä on sanottu että "älä unohda kaikkea Hänen apuaan, Hänen, joka antaa anteeksi kaikki sinun vääryytesi ja parantaa kaikki sinun sairautesi." Me rukoilemme, että Hänen suuri parantava voimansa tulisi olemaan jokaisen päällä, joka on täällä. Jos Sinä voit pelastaa sielun siellä ulkona tekemättä liikettäkään vain kääntämällä hänen sydämensä Sinua kohden, niin kuinka paljon enemmin Sinä voit parantaa sairaan ruumiin!

375 Tässä on nenäliinoja. Minä siunaan ne Herran Jeesuksen Nimessä kuten suuri Apostoli Paavalikin teki. Voikoon kuka tahansa, joka käyttää näitä nenäliinoja, olla parannettu. Voikoot särkyneet kodit tulla jälleen eheiksi. Voikoot pienet lapset, jotka ovat ilman isää ja äitiä, koska he ovat eronneet, voikoon tuo koti tulla jälleen yhteen liitetyksi. Suo se, Herra. Paranna nyt kaikki sairaat ja vaivatut ja ota kunnia itsellesi.

376 Ja Herra, me, jotka yritämme pitää astiamme ylöspäin, silmiämme ylöspäin ja sydämiämme ylöspäin sinua kohden ja kieltäen sen, että me edes olisimme yhteydessä tämän maailman kanssa. Raamattu sanoo, että "Aabraham jätti kotinsa ja jätti kaupunkinsa vaeltaakseen luvatussa maassa ja tunnusti, että hän ei ollut tästä maailmasta, vaan että hän oli pyhiinvaeltaja ja muukalainen." Aabraham ja Iisak ja Jaakob, heillä kaikilla oli todistus siitä, että he "eivät olleet tästä maailmasta". He yksinkertaisesti julistivat, että jossakin oli Kaupunki, jonka rakentaja ja tekijä oli Jumala, ja että he olivat menossa sinne.

377 Voikoot sydämet olla muuttuneet juuri nyt, kun rukoilemme, Isä, ja että on otettu oikea asenne. Ja kun kastetilaisuus alkaa, niin voikoon se tulla paljastetuksi ihmisille, jotka eivät koskaan aikaisemmin ole ajatelleet sitä. Ja Sinä sanoit, että kaikille, jotka Sinä olet kutsunut, Sinä tulisit lähettämään sen.

378 Minä jätän sen kaiken nyt Sinulle, Herra, tämän pienen katkonaisen sanoman kanssa, joka tulee köyhästä astiasta, jossa ei ole mitään sisällä, Herra. Minä rukoilen, että Sinä ottaisit nuo Sanat ja sulattaisit ne ihmisten sydämiin, niin että he eivät koskaan kykene pääsemään pois Siitä. Suo se, Herra. Jätän sen Sinulle nyt Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen

379 [Joku veli antaa sanoman.] Sillä aikaa kun teette päätöksenne. Te kuulitte, mitä Hän sanoi: "Miksi te pysähdytte kahden mielipiteen välille?" Jos Jumala on Jumala, palvelkaa Häntä. Jos maailma on jumala, niin jatkakaa vain edelleen. Jos kirkkokunnallinen tie on oikea, niin menkää sen kanssa, mutta jos Raamattu on oikein, niin tulkaa silloin Siihen. Valitkaa tällä hetkellä, kumpaa te palvelette.

380 Laulakaamme nyt Hengessä eräs laulu. Raamattu sanoi: "He lauloivat hengellisen laulun ja menivät ulos." Laulakaamme tämä kuuluisa laulu *Minä rakastan häntä* päämme ja sydämemme ollessa kumarrettuina Hänelle?

Minä rakastan Häntä, (päättäkää nyt, mitä te teette)
minä rakastan Häntä,
Koska Hän ensin rakasti minua,
ja osti pelastukseni
Golgatan puulla.

381 Voitteko te tehdä päätöksenne Hänelle? Ei päätöstä, tarkkaan ottaen, vaan tyhjentäkää vain itsenne ja sanokaa: "Herra, minä en ole hyvä. Minussa ei ole mitään hyvää. Anna minun unohtaa kaikki, mitä koskaan olen tietänyt. Tule Herra Jeesus äläkä anna tämän mennä minun pääni ylitse. Anna minun vastaanottaa Se ja olla täytetty Sinun Hengelläsi, Herra. Tästä päivästä eteenpäin anna minun olla kokonaan Sinun." Rukoilkaa nyt vain pieni rukous Jumalalle, yksinkertaisesti tämä rukous, lapset ja kaikki.

Sinä Golgatan Karitsa, jumalallinen Pelastaja; (vain katukaa sydämissänne)

Kuule minua nyt rukoillessani, ota kaikki syntini pois
Oi anna minun tästä päivästä alkaen olla kokonaan Sinun!
Vaeltaessani elämän tummia sokkeloita,
ja surujen ympärilleni levitessä,
Ole Sinä minun Oppaani;
käske pimeyden muuttua päiväksi,
Pyyhi suru, pelot pois, älä koskaan salli minun eksyä Sinun
sivultasi pois.

382 [Veli Branham alkaa hyräillä samaa laulua.] Nämä jotka ovat uskoneet; olet tyhjentänyt itsesi Jumalan edessä ja päättänyt, että mikään ei voi estää sinua enää ja et koskaan enää tule tunnustamaan, että sinulla on minkäänlaista kyvykkyyttä, ja haluat tehdä selvän, todellisen ratkaisun Jumalan kanssa, niin altaassa on vettä, ja se on valmis kastamista varten. Menkööt naiset minun oikealle puolelleni ja miehet vasemmalle. Kastaminen alkaa hetken kuluttua. Nuo, jotka ovat tyhjennetyt, jotka ovat valmiit olemaan uskomatta sitä, mitä saarnaaja sanoo, mitä kirkolliset sanovat ja mitä kirkkokunnat sanovat, ja tulevat ottamaan Herran tien, ja tulevat uskomaan NÄIN SANOO HERRAN, tulkaa nyt.

Vaeltaessani elämän tummia sokkeloita,
Ja... (Naiset tänne, ja miehet tänne, se on teidän
alttarikutsunne: "Niin moni kuin uskoi, tuli ja kastettiin.")
...minun Oppaani;
käske pimeyden muuttua päiväksi,
Pyyhi surun kyyneleet pois,
älä koskaan salli minun eksyä
Sivultasi pois.

383 Kuinka moni nainen täällä tänä aamuna... Minä sanon tämän Herran Jeesuksen Nimessä! Kuinka moni teistä on häpeissään lyhyistä hiuksistaan, joita teillä on, ja haluaisitte Jumalan antavan sen kasvaa teille Hänen armostaan? Jumala siunatkoon teitä.

384 Kuinka moni mies on häpeissään, että on antanut vaimonsa polttaa savukkeita ja pitää yllä housuja, jotka itse asiassa kuuluisivat teille?

385 Ja Raamattu sanoo: "Se on kauhistus Herran edessä." Tiedättekö, että Jumala ei voi muuttua? Hän ei voi muuttua. Hänellä on yksi luonne, ja se on pyhyys. Hän ei voi muuttua. Jos te ette tule Hänen kaltaisekseen, te ette tule näkemään Häntä, sillä "ilman pyhitystä ei kukaan ole näkevä Herraa". Ja jos pitkien housujen pitäminen tekee Jumalan niin

sairaaksi, että Hän oksentaa, Hän on sairas, se on ”kauhistus, saastaisuus”, niin kuinka te, jos teillä on senkaltainen henki, voitte koskaan päästä Taivaaseen? Kuinka te voisitte koskaan päästä Taivaaseen lyhyillä hiuksilla, kun Jumala sanoi, että ”on häpeäksi naiselle leikata hiuksiaan”? Hänhän kieltää jo koko periaatteen olla vaimo. Jumala ei muutu. Se on Hänen Sanansa, ystävä, sinun on parasta kuunnella Sitä.

386 Ja te miehet, jotka annatte vaimojenne tehdä niin, ettekö te häpeä itseänne? Ettekö te häpeä?

387 Älkää olko sellaisia kuin maan Ensimmäinen nainen on. Olkaa sellaisia kuin Jumala on! Tyhjentäkää itsenne tästä nykyaikaisesta maailman suuntauksesta, niin että Kristus voi vuodattaa itsensä sisälle teihin, ja te voitte olla todella täytettyjä Pyhällä Hengellä.

388 Hän ei voi tehdä sitä. Hän ei voi tehdä sitä. Se on Hänen periaatteitaan vastaan. Hänen täytyisi toimia omaa Sanaansa vastaan ja sitä Hän ei tule tekemään. Hän ei tule tekemään sitä niin kauan, kun te ette noudata Hänen Sanaansa. Teidän täytyy tulla tähän Sanaan, ennen kuin mitään muuta voidaan tehdä. Te tiedätte sen, jokainen teistä on tietoinen siitä. Kuinka moni uskoo sen, kohottaisitteko kätenne? Varmasti te uskotte sen, tehkäämme nyt jotakin sen kanssa.

389 Jumala, ole armollinen meille! Kuinka me tarvitsemmekaan Häntä! Täällä me nyt olemme kaikki yhdessä. Muistakaa, että minun täytyy seistä tuomiolla (ja se voi tapahtua ennen iltaa) ja olla kasvotusten jokaisen Sanan kanssa, jonka olen sanonut. Näettehän, minun täytyy kohdata se. Muistakaa, että tuo vääryys on poissa minun käsistäni. Se on poissa minun omaltatunnoltani. Se on poissa minun sielultani. Se on poissa Jumalalta.

390 Jos te seisotte tuollaisessa tilassa, ettekä tunne itseänne tuomituiksi, niin oi, mitä te tulette tekemään? Silloin te tiedätte, ettei Jumala toimi teidän kohdallanne, ja te olette kulkeneet Sen ohitse. Näettekö? Te olette ohittaneet Sen. Te voitte olla vaikka kuinka uskonnollisia, te voitte kuulua seurakuntiin ja niin edelleen, mutta te olette ohittaneet Sen. Jumalan Sana menee syvälle sisään ja tuo henkilön ulos. Tämä tuo heidät takaisin. Näettehän, niinpä se on Sana. Minä pyydän ketä tahansa saarnaajaa tai henkilöä missä tahansa osoittamaan, että Tämä olisi Jumalan Sanan vastaista. Niin Se on. Se ei ole sitä, näettehän.

391 Niinpä olkaamme todellisia kristittyjä. Jopa me, jotka yritämme,

meillä on tarve tulla lyödyiksi maahan. Kyllä, me olemme kaikki sen tarpeessa.

392 Jumala, ole armollinen minulle. Jumala, ota ja muovaa minut. Minun tarkoitukseni tämän viikon jälkeen on mennä Jumalan eteen, jotta saisin tietää, mitä tehdä seuraavaksi. Jumala, ota minut, kaikki minussa, ja siellä on paljon sellaista, joka ei ole hyvää, Jumala, leikkaa se pois. Se on minun rukoukseni tänä aamuna. Ympärileikkaa sydämeni, korvani ja olemukseni. Valmista minut, Herra, tee minut miksi tahansa Hän haluaa minun olevan. Se on minun rukoukseni.

393 "Millainen hyvänsä minun on tarve olla, leikkaa se pois minusta, Herra. Näytä minulle se Sanasta, ja minä tulen tekemään sen. Sanokoon Herra sen, ja minä olen heti valmis tekemään sen. Mitä tahansa Jumalan Sana sanoo, sellainen minä haluan olla. Haluan olla kristitty Jumalan Sanassa, niin että "annan jokaisen miehen sanan olla valheen ja Jumalan totisen". Eikö tämän tulisikin olla ajan suuntaus? Siten te uskotte sen, eikö vain?

394 Etsitkö paikkaa kastetta varten, poikani? Kyllä, täällä takana, veli, älä odota.

395 Monien teistä tulisi tulla, miesten ja naisten, jotka uskotte, tunnustaaksenne syntinne ja tullaksenne kastetuiksi Jeesuksen Kristuksen Nimessä. "Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksi saamiseksi, ja he tulevat täytetyiksi Pyhällä Hengellä."

396 Nyt teille katolilaisille täällä. Tätä syntien anteeksi saaminen on. Te sanotte, että seurakunnalla on valta antaa syntejä anteeksi, mutta miten seurakunta antoi syntejä anteeksi? Jeesus käski seurakuntaa ja sanoi: "Kenen synnit te päästätte, niille ne on päästetty. Kenen synnit te pidätätte, niille ne ovat pidätetyt." Kuinka alkuseurakunta antoi syntejä anteeksi? He kutsuivat heitä katumukseen ja kastoivat heidät Jeesuksen Kristuksen Nimessä heidän syntiensä anteeksisaamiseksi. Se ei tapahtunut rippituolissa, ei todellakaan. Vaan he katuivat Jumalan edessä sydämissään, kun he seisoivat siellä ja he uskoivat. Ja niin moni kuin uskoi, hänet kastettiin Jeesuksen Kristuksen Nimessä, ja heidät täytettiin Pyhällä Hengellä. Aamen. Rakastatteko te Häntä? Nouskaamme nyt seisomaan.

397 Monet ovat odottamassa tullakseen kastetuiksi. Haluaako joku vielä tulla, onko vielä vielä niitä jotka ovat uskoneet? Tulkaa, miehet vasemmalle, naiset oikealle. Uskokaa Herraan Jeesukseen koko sydämestänne,

kaikella mitä teissä on.

398 Kumartakaamme nyt päämme yhdessä, sillä aikaa kun lausumme yhdessä tämän esimerkkirukouksen, kun tunnen niin oudolla tavalla johdatukseksi tehdä se juuri nyt. Kumartaessamme päämme rukoilkaa te minun kanssani [Veli Branham ja seurakunta rukoilevat yhteen ääneen.]:

... Isämme, joka olet Taivaassa, pyhitetty olkoon Sinun nimesi.

Tulkoon Sinun Valtakuntasi.

Tapahtukoon Sinun tahtosi maan päällä, niin kuin se tapahtuu Taivaassa.

Anna meille tänä päivänä meidän päivittäinen leipämme.

Ja anna anteeksi meille meidän rikkomuksemme, niin kuin mekin annamme anteeksi niille, jotka rikkovat meitä vastaan.

Äläkä johdata meitä kiusaukseen, vaan vapauta meidät pahasta,

Sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia, iankaikkisesti. Aamen.

399 Pitäkäämme nyt päämme kumarrettuina. Ja minä pyydän veli Nevilleä sanomaan siunauksen ja mitä hänellä on sydämellään ja sitten ilmoittamaan kastetilaisuudesta, johon juuri valmistaudutaan.

400 Jumala siunatkoon teitä, se on minun rukoukseni. Minä tulen rukoilemaan teidän puolestanne. Rukoilkaa te minun puolestani. Minä todella tarvitsen teidän rukouksianne.